Conseil d'Etat - Raad van State
LEGISLATION - - WETGEVING
L. 308/2
3 JANV 1950
Transmis à M. Coordination
Overgemaakt aan de H. - Luwen

L.308/2

YB.

KONINKRIJK BELGIE

ROYAUME DE BELGIQUE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 12e April 1949 door de Minister van Binnenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van wet betreffende de dienstplicht, heeft ter zitting van 7 December 1949 het volgend advies gegeven:

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de l'Intérieur, le 12 avril 1949, d'une demande d'avis sur un avant-projet de loi sur la milice, le recrutement et les obligations de service, a donné en sa séance du 7 décembre 1949 l'avis suivant:

Algemene Opmerkingen.

1. Het ontwerp is een volledige omwerking van de huidige wetgeving inzake militie. Het neemt er de plaats van in en brengt de opheffing van al de ter zake bestaande wetteksten met zich.

2. Het ontwerp is genomen ter uitvoering van artikel 118 der Grondwet.

3. In vele bepaling kent het ontwerp aan bepaalde ministers rechtstreeks bevoegdheid van uitvoering en zelfs van verordening toe. Die practijk vindt hoe langer hoe meer toepassing. Ofschoon zij in bepaalde omstandigheden meer lenigheid kan brengen in het verordeningswerk, betekent zij niettemin een inmenging van de wetgever in de machten welke de uitvoerende macht rechtstreeks krachtens de Grondwet heeft. Aan de Koning, drager van de uitvoerende macht, behoort het de verordeningen te maken en de besluiten te nemen die voor de uitvoering van de wetten nodig zijn. De Koning benoemt en ontslaat de ministers, hij bepaalt hun bevoegdheid. Met inachtneming van deze opmerking, ware het raadzaam de verschillende artikelen waarop zij slaat te herzien en dienovereenkomstig te wijzigen.

4. Talrijke bepalingen betreffen uitsluitend uitvoeringsmaatregelen. Deze bepalingen, die enkel op de uitvoering betrekking hebben, maken het ontwerp zwaarder; zij zouden beter worden opgenomen in de koninklijke besluiten waarbij de uitvoering der wet zal worden geregeld en die, in tegenstelling met een door de wet zelf genomen uitvoeringsmaatregel, gemakkelijk naar gelang van de omstandigheden kunnen gewijzigd worden.

.../...

5. In hoofdstuk IX ware het logischer de volgorde van de eerste twee afdelingen om te zetten. Vooraan zouden de algemene bepalingen komen te staan die op het hele ontwerp van toepassing zijn.

Hierop zouden de strafbepalingen met een meer beperkt karakter volgen.

Het ware wenselijk in een laatste afdeling, getiteld: "slotbepalingen", de thans geldende wetten en besluiten uitdrukkelijk en bij name op te heffen. Dit procédé zou het voordeel bieden alle twijfel weg te nemen, terwijl bij artikel 103 van het ontwerp nog enige aarzeling mogelijk is.

ONDERZOEK DER ARTIKELEN.

De Raad van State zal een tekst voorstellen, die rekening houdt met de opmerkingen in de loop van het hierna volgend onderzoek gemaakt, en waarin eveneens een aantal vormwijzigingen zijn opgenomen. Bij deze laatste wijzigingen is geen commentaar nodig.

Hoofdstuk I.

Artikel 1.-

a) Het ware gewenst, althans in de commentaar op de artikelen, nader te bepalen dat uit de gewone naturalisatie de verplichting tot militaire dienst voortvloeit.

c) Het begrip "definitief geregelde militietoestand" is niet duidelijk. Men zou dat begrip hetzij in de commentaar, hetzij in het artikel, nader moeten omschrijven. Indien hiermede bedoeld wordt de toestand, zoals hij ontstaat nadat alle militieverrichtingen zijn gedaan, moet men daaruit afleiden dat hij, die voor de dienst ongeschikt is verklaard - op wie al de militieverrichtingen toegepast zijn -, in de burgerbeveiliging kan worden opgenomen.?

.../...

De laatste zin van littera e) is te bondig en onduidelijk.

Heeft de regering de bedoeling een bepaald aantal regelen van dit ontwerp van wet, met name de regelen betreffende de duur van de dienst, de wederoproepingen, de verloven, enz., mutatis mutandis van toepassing te verklaren op de burgers ingedeeld bij de burgerbeveiliging, dan zouden deze bepalingen beter worden opgenomen in de wet tot regeling van de burgerbeveiliging waarin men ze nauwkeuriger en omstandiger zal kunnen formuleren.

Deze laatste volzin van littera e) late men best weg.

Artikel 2.-

De tweede volzin van dit artikel - Franse tekst - kan tot discussie aanleiding geven. "Proroger" betekent: een termijn met een bepaalde duur verlengen. Is deze duur niet nader bepaald, dan kan met het woord "prorogation" worden bedoeld dat de termijn verlengd is met een duur gelijk aan de aanvankelijke. Zulks is ongetwijfeld niet de draagwijdte van artikel 2.

In het geval immers dat, wegens uit het buitenland dreigend gevaar, tot mobilisatie moet worden besloten, wordt de dienstplichtige wiens dienstplicht op dat ogenblik een einde neemt - door het verstrijken van de termijn van vijftien jaar - niet van zijn verplichtingen ontheven; zijn dienstplicht wordt voor de duur van de mobilisatie verlengd. Hetzelfde geld in geval van desertie. Wordt de deserteur gevat vooraleer de termijn van vijftien jaar is verstreken, dan moet hij zijn militaire dienst uit doen, zelfs wanneer de termijn van vijftien jaar tijdens de dienst verstrijkt. Zijn verplichtingen worden voor de duur van de dienst verlengd.

Volgens de inlichtingen door de afgevaardigde van de Minister verstrekt, zou de regering bovendien voornemens zijn de dienstplicht van de deserteur voor een onbepaalde tijd te doen duren.

De redactie van artikel 2 van het ontwerp zou dan ook moeten worden gewijzigd.

.../...

Hoofdstuk II.

Artikel 3.-

Tot het inschrijven zijn én het college van burgemeester en schepenen én de betrokkenen verplicht. Men zorge er voor dat deze tweevoudige verplichting in de wet niet tegenstrijdig toeschijnt.

Van de inschrijving door het college van burgemeester en schepenen wordt aan de betrokkenen kennis gegeven. De verplichting tot inschrijven rust slechts subsidiair op de betrokkenen zelf.

Verder ware het gewenst in een aanvullende paragraaf het begrip militiewoonplaats te omschrijven.

Artikel 5.-

De uitdrukking "in voorkomend geval" moet worden toegelicht: hierbij wordt het geval bedoeld van de dienstplichtigen die de Belgische nationaliteit na de leeftijd van 19 jaar verkrijgen en van de dienstplichtigen,wier inschrijving krachtens internationale overeenkomsten is opgeschort tot een later tijdstip dan dat waarop zij deze leeftijd hebben bereikt.

Artikel 6.-

(b) "De dienstweigeraar,dezes vader, moeder of voogd kunnen in beroep komen". De opgesomde personen schijnen de ene na de andere van dit recht te kunnen gebruik maken. Nochtans is tijdens het onderzoek van de zaak gebleken dat, volgens de rechtspraak van het ministerie van Binnenlandse Zaken, als ontvankelijk kan worden beschouwd, het beroep dat de moeder alleen instelt, terwijl de vader nog in leven is en zich niet in de onmogelijkheid bevindt zelf op te treden.

Men zou derhalve beter schrijven : "De dienstweigeraar, zijn vader, moeder en voogd, kunnen ....".

.../...

e) Evenmin als in artikel 77 C van de samengeordende wetten, worden in het ontwerp de modaliteiten bepaald met betrekking tot de aanwending van dwang. Deze zouden moeten vastgesteld worden met inachtneming van de artikelen 6 en 7 van de Grondwet.

AFDELING 3.

De Raad van State is voorstander van een splitsing dezer afdeling; een eerste deel zou handelen over het uitstel het tweede over de vrijstelling op morele grond.

Artikel 9.-

b) 1. In het geval bedoeld in lid 1 van deze littera, ware het best te bepalen dat de uitstelverleningen alle gelijktijdig plaats hebben.

2. Duidelijkheidshalve make men van het tweede lid, dat op het tegenovergestelde geval betrekking heeft, een afzonderlijke paragraaf.

3. In het 1° van littera b) bepaalt het ontwerp de drie voorwaarden welke vereist zijn opdat de dienstplichtige als onmisbare steun van het gezin zou worden beschouwd. Hier voege men aan toe dat deze drie vereisten tegelijkertijd moeten worden vermeld.

4. Bij het noemen van de derde dier voorwaarden wordt gesproken van "daarmede gelijkgestelde personen", zonder dat zij nauwkeurig zijn bepaald. Men verwijze hierbij naar artikel 17, waarin bedoelde personen zijn vermeld.

5. In het laatste lid van bladzijde VI dient de uitdrukking "militie-rechtscollege" nader te worden omschreven.

.../...

6. In artikel 9, b, 3° is sprake van hen die sedert hun achttiende jaar hun werkelijke en gewone verblijfplaats hebben in het buitenland, met uitzondering van de Kolonie, de Britse-Eilanden en de aan België grenzende landen. Het 10° van hetzelfde artikel slaat echter voor de toepassing van dezelfde regel (recht op uitstel) op degenen die in de Kolonie of in het buitenland verblijfhouden, zonder dat daarbij enig onderscheid wordt gemaakt.

De in artikel 9, b, 3°, speciaal bepaalde gevallen zijn bijgevolg vervat in die bedoeld in artikel 9, b, 10°.

Het 3° lijkt dan ook overbodig.

Eigenlijk werd het 3° in artikel 9, b, slechts ingevoegd met het oog op de goede werking van artikel 11, 3°.

Dit artikel bepaalt het volgende: "Is in vredestijd van alle dienst vrijgesteld en volgt, wat de duur van de dienstplicht betreft, het lot van zijn leeftijdsklasse, 1° .....2°....3° de ingeschrevene, die uit hoofde van zijn leeftijd geen recht op gewoon uitstel meer heeft en de voorwaarden gesteld in 1°, 2° of 3° van b van artikel 9 of in artikel 10 vervult." .

Bijgevolg is de ingeschrevene die, uit hoofde van zijn leeftijd geen recht op gewoon uitstel meer heeft en die, sedert zijn achttiende jaar, zijn werkelijke en gewone verblijfplaats heeft in het buitenland, met uitzondering van de Kolonie, de Britse Eilanden en de aan België grenzende landen, in vredestijd van dienstplicht vrijgesteld.

De Raad van State is van advies dat het 3° van artikel 9, b, dient weggelaten daar het in dat artikel als overbodig voorkomt. Het daarin bepaalde moet in het 3° van artikel 11 worden opgenomen.

.../...

7. In het 4° leze men "het ondergrondse mijnpersoneel"; deze uitdrukking stemt immers beter overeen met de opsomming, die in de memorie van toelichting betreffende deze paragraaf is gegeven (blz. 127 bis).

Bovendien, zo de regering de bedoeling heeft bij dit personeel de "afgevaardigden" bij de inspectie van het mijnwezen te rekenen, dan dient zulks gezegd te worden.

De uitdrukking "Britse Eilanden" is geen officiële benaming voor het Verenigd Koninkrijk Groot-Brittannië en Noord-Ierland. Men gebruike deze laatste benaming. Indien men Eire onder de naburige grondgebieden wil begrijpen, dan moet dit worden gezegd.

Artikel 11.-

In het 1° wordt het onbepaald uitstel bedoeld, waarvan sprake was in de vroegere wetgeving doch dat in het ontwerp niet voorkomt. Het ware goed dit duidelijk te zeggen.

Het 3° zou moeten worden aangevuld, daar is voorgesteld het 3° van artikel 9 b) weg te laten.

Artikel 12.-

Hoewel het woord "pourvoyance" (Franse tekst) in de vroegere wetgeving is gebruikt, is het geen Frans.

Zelfs indien dit woord een bepaalde betekenis heeft gekregen, toch ware het verkieslijk het door een goede uitdrukking te vervangen.

Artikel 14.-

Littera c) voert een procedure tot "vaststelling van de wettelijkheid en de regelmatigheid" in, welke door geen enkele tekst wordt geregeld. In de samengeordende wetten van 1937 was reeds sprake van soortgelijke procedure.

.../...

In feite geschieden de verrichtingen als volgt : de gouverneur stuurt het in zijn bezit zijnde dossier naar de procureur-generaal van het rechtsgebied, deze maakt het dossier over aan de procureur des Konings in wiens rechtsgebied de woonplaats van de betrokkene is gelegen. De procureur des Konings maakt het geval bij de rechtbank aanhangig;deze spreekt een vonnis uit waarin de regelmatigheid en de wettelijkheid van de beslissing worden vastgesteld. De betrokkene wordt niet noodzakelijkerwijze opgeroepen.

Men regele deze procedure in een nauwkeuriger gesteld tekst, waarbij aan de betrokkene eveneens het recht wordt verleend zijn verdedigingsmiddelen vóór de rechtbank voor te dragen.

Artikel 23.-

Dit artikel is overbodig. Het spreekt vanzelf dat de dienstplichtige voor de dienst moet worden aangewezen indien hij daarvan niet is uitgesloten, of ingevolge een internationale overeenkomst niet is vrijgesteld.

:NOTA: In de tekst welke de Raad van State ingevolge de op-:
:merkingen voorstelt,valt artikel 23 van het ontwerp weg. :
:In de hiernavolgende opmerkingen wordt verder verwezen naar:
:de nummering van het ontwerp. Deze laatste zal met die van:
:de door de Raad van State voorgestelde tekst niet verder :
:overeenstemmen. :

Artikel 24.- (artikel 23 van de tekst welke de Raad van State voorstelt).

In littera b) kan de termijn van vijftien dagen te rekenen van de bekendmaking in het Staatsblad als zeer kort worden beschouwd. Het Staatsblad wordt door weinig dienstplichtigen gelezen. Ware het niet verkieslijk de termijn te laten aanvangen met de aanplakking?

.../...

Artikel 25.- (artikel 24 van de tekst welke de Raad van State voorstelt).

b) De plaatsvervangers moeten, buiten de rechtscolleges in militiezaken, dezelfde ambten uitoefenen als de titularissen. Een rechter kan evenwel plaatsvervanger zijn van de voorzitter van een rechtbank van eerste aanleg. Om die reden, zegge men beter: "oefenen functies uit van dezelfde aard".

d) Het begrip "ambtenaar der eerste categorie" vindt zijn oorsprong in het koninklijk besluit van 2 October 1937 betreffende het Statuut van het Rijkspersoneel. Dit begrip kan door de Koning worden gewijzigd krachtens artikel 66 van de Grondwet waarbij hem de macht is verleend om reglementen te maken. Het past niet dit begrip toevallig vast te leggen in een wetsbepaling waarin deze aangelegenheid niet is behandeld.

De nodige onderrichtingen kunnen aan de gouverneur bij ministerieel rondschrijven worden gegeven.

Artikel 29.- (artikel 28 van de tekst de Raad van State voor

a) Lid 2. Het ontwerp erkent, inzake verplichte uitsluiting, geen recht tot verdediging voor de militieraad en de hoge militieraad.

Wat betrekking heeft op de verplichte uitsluiting, is bij artikel 14 van het ontwerp geregeld. Gelet op het verplicht karakter van de uitsluiting, kan het onnodig voorkomen de dienstplichtige te doen verschijnen. Is het echter uitgesloten dat ten nadele van een dienstplichtige materiële vergissingen worden begaan, zoals een verwarring van naam, en ware het dan ook niet gewenst de belanghebbende steeds te

.../...

verzoeken om te verschijnen? De oproepingsbrief zou men zo kunnen stellen dat de dienstplichtige begrijpt dat hij niet verplicht is te verschijnen indien hij zulks onnodig acht.

c)Laatste lid. Wordt de beslissing beschouwd als op tegenspraak genomen, ingeval de dienstplichtige of zijn gemachtigde er geen kennis van gekregen heeft?

De redactie van het artikel is dienaangaande uitdrukkelijk.

Artikel 30.- (artikel 29 van de tekst welke de Raad van State voorstelt).

Om de redenen bij het onderzoek van artikel 25 aangevoerd, stelt de Raad van State, wat betreft de littera's b) en d),analoge wijzigingen voor.

Artikel 31.- (artikel 30 van de tekst welke de Raad van State voorstelt).

De draagwijdte van dit artikel is in de memorie van toelichting verduidelijkt.

Artikel 33.- (artikel 32 van de tekst welke de Raad van State voorstelt).

a, 2°. Het woord "redenen" vervange men best door "rechtsmiddelen".

b) in fine. Het woord "infraction",in de Franse tekst,heeft een strafrechtelijke betekenis. De weigering om een handtekening te legaliseren is geen misdrijf. Men herhale hier liever het woord "weigering".

.../....

Artikel 34.- (artikel 33 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

De legalisatie van de handtekening van de dienstplichtige is ter zake weinig doeltreffend. Integendeel, aldus loopt de betrokkene steeds meer gevaar de termijnen te zien verstrijken vooraleer zijn beroep is ingesteld.

Artikel 38.- (artikel 37 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

a) Inzake verplichte uitsluiting geldt dezelfde opmerking als naar aanleiding van artikel 29a) is gemaakt.

b) Laatste lid. Zelfde opmerking als voor artikel 29e), laatste lid.

Artikel 39.- (artikel 38 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

d) De richtlijnen verstrekt in verband met de aanwijzing van de burgerlijke geneesheer zouden beter in een uitvoeringsbesluit voorkomen.

Artikel 40.- (artikel 39 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

2° Aangezien tot dusver in het ontwerp geen spraak was van de recruterings- en indelingscentra, vulle men duidelijkheidshalve het 2° aan door verwijzing naar de desbetreffende artikele

Artikel 45.- (artikel 44 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

Het laatste lid van dit artikel kan verwarring stichten. Het gaat hier om een bepaling tot regeling van een uitvoeringsmaatregel. Deze laatste zou in het bij artikel 20 aangekondigde koninklijk besluit moeten worden opgenomen. Dit lid zou men best uit de tekst der wet schrappen.

Artikel 47.- (artikel 46 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

Littera h). De Raad van State wijst er op dat dit artikel een flagrante ongelijkheid tot stand brengt tussen de Belgen die in België leven en die welke in de Kolonie of in het buitenland leven.

.../...

Ondergaat de dienstplichtige het geneeskundig onderzoek in het buitenland, zijn de kosten te zijnen laste.

Keert hij voor de formaliteiten naar België terug, dan zijn de reiskosten te zijnen laste.

Artikel 48.- (artikel 47 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

b) Het slot van het eerste lid van b) is niet duidelijk. Wanneer een zieke dienstplichtige zich in een plaats bevindt waar de militieraad, die zijn geval te beoordelen heeft, territoriaal niet bevoegd is, dan worden de twee geneesheren aangewezen door de militieraad van de plaats waar hij zich bevindt. In de wet zou dit duidelijk moeten gezegd worden.

Artikel 49.- (artikel 48 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

Laatste lid. De Raad van State verwijst opnieuw naar de opmerkingen gemaakt betreffende de artikelen 29 e) en 38 d).

Artikel 53.- (artikel 52 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

b) Dit bericht wordt gewoon per post gestuurd. Deze wijze van doen heeft tot dusver geen bezwaren geleverd. Het ware misschien veiliger het bericht te laten aantekenen.

Artikel 58.- (artikel 57 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

De formule : "Behoudens de uitzonderingen ontstaan wegens termijnverstrijking" komt op hetzelfde neer als het tweede lid van dit artikel.

Zij zou moeten wegvallen.

Artikel 59.- (artikel 58 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

Heel dit artikel handelt over uitvoeringsmaatregelen welke beter op hun plaats zouden zijn in het koninklijk besluit waarbij de uitvoering der wet zal geregeld worden.

Artikel 61.- (artikel 60 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

b) Het slot van de volzin:"zowel wat hun geschiktheid voor de dienst betreft ... voor de diverse legeronderdelen" hoort in de memorie van toelichting terecht.

.../...

Artikel 62.- (artikel 61 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

De Raad van State merkt op dat er inzake beslissing tot geschiktheid een grondig verschil bestaat tussen het stelsel door het ontwerp ingevoerd en het stelsel van de geldende wet.

In het geldende stelsel immers, is het recruteringsbureau een eerste rechtsinstantie, waarvan al de beslissingen vóór de herkeuringsraad kunnen gebracht worden.

In het stelsel van het ontwerp zal de dienstplichtige, die zich ongeschikt acht, zo hij niet het initiatief neemt zich vooraf in de gestelde vormen en termijnen tot de herkeuringsraad te richten, geen beroep hebben tegen de beslissing waarbij hij geschikt zou worden verklaard.

Artikel 63.- (artikel 62 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

Bovenstaande bedenking vindt in dit artikel een bevestiging. Tegen een beslissing tot geschiktheid genomen krachtens artikel 62, kan de dienstplichtige geen beroep instellen, doch tegen een beslissing tot ongeschiktheid staat voor hem beroep open.

Artikel 65.- (artikel 64 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

De uitdrukking "Britse Eilanden" zou moeten vervangen worden door de officiële benaming : Verenigd Koninkrijk Groot-Brittannië en Noord-Ierland. Indien men Eire onder de naburige grondgebieden wil begrijpen, dan moet dit worden gezegd.

Artikel 66.- (artikel 65 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

1. Het bestaan van de moederlandse basis in Congo doet een grondwettelijk vraagstuk rijzen.

Krachtens artikel 1 van de Grondwet kunnen de Belgische troepen, voor de verdediging der koloniën bestemd, alleen bij vrijwillige dienstneming worden aangeworven.

De bekrachtiging bij de wet van het bestaan der moederlandse basis in Congo kan niet tegen artikel 1 van de Grondwet ingaan.

.../...

Aangezien, volgens de verklaringen van de afgevaardigde van de Minister van Binnenlandse Zaken, de regering niet voornemens is iemand voor die basis aan te wijzen zonder dat hijzelf daarin toestemt, zou uit de redactie van littera c) van dit artikel duidelijker moeten blijken dat het om een recht en niet om een verplichting gaat.

2. Het laatste lid van dit artikel zou eveneens moeten gewijzigd worden opdat de betekenis van de formule "Deze bepaling mag niet .....". beter tot haar recht zou komen.

Bij de lezing wordt de betekenis van dit lid trouwens niet aanstonds duidelijk.

Dit lid komt er blijkbaar op neer dat de militaire overheid de in het eerste lid van dit artikel bepaalde aanwijzing kan weigeren aan de dienstplichtige die een vervroegde indiensttreding aanvraagt. Zij zou deze dienstplichtige dus voor zijn dienst naar België kunnen sturen.

Is dit de bedoeling van de regering, dan zou de tekst moeten gewijzigd worden zoals de Raad van State die aanbeveelt.

Artikel 71.- (artikel 70 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

1° Krachtens dit 1° is de dienstplichtige die aan het examen heeft deelgenomen tot een verlengde wederoproeping verplicht, zelfs indien hij niet geslaagd is.

Indien de mislukking gewild is, is een sanctie begrijpelijk.

Doch de dienstplichtige die, zonder kwade wil aan de dag te leggen, niet slaagt loopt in een zekere mate een straf op.

Ware het niet logischer te zeggen "Naargelang de belanghebbende al dan niet aan de vorming van de reservekaders deelneemt.".

Artikel 74.- (artikel 73 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

Men vervange het woord "toestemming" door "beslissing".

.../...

Artikel 79.-

Het eerste lid van dit artikel is enkel een uitvoeringsmaatregel, welke de regering te allen tijde kan nemen. Men zou het best weglaten.

HOOFDSTUK IX.

De stof die in de eerste twee afdelingen is vervat, zou in omgekeerde volgorde moeten worden behandeld. Het ware logischer als de bepalingen van algemene aard vooraan stonden, en pas daarna de strafbepalingen met beperkter draagwijdte.

De bepalingen die in afdeling I van het ontwerp zijn opgenomen en die geen strikt strafrechtelijk karakter hebben, zoals daar is artikel 92, zouden beter in de afdeling met de algemene bepalingen komen te staan.

Artikel 90.- (artikel 96 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

Daar het ontwerp het bepaalde in artikel 68 f van de geldende wet niet overneemt, zullen de in artikel 90 bedoelde misdrijven volgens de regelen van het gemeenrecht worden vastgesteld.

Artikel 93.- (artikel 98 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

Dit artikel straft met een geldboete van zes en twintig frank tot vijfhonderd frank de ambtenaar van de burgerlijke stand, die tot de huwelijksvoltrekking overgaat zonder dat hij zich het getuigschrift liet overleggen waaruit blijkt dat de aanstaande echtgenoot aan de dienstplichtwetten heeft voldaan.

Dit artikel is hetzelfde als artikel 264 van het Strafwetboek. De bepaling is dezelfde, doch, ingevolge een vertrooidheid van de wetgever waarop Picard in deel VI van de "Pandectes" (Introduction, pagina XXXIV) heeft gewezen, wordt hierbij de huwelijksafkondiging gestraft, waar in het Strafwetboek een straf

.../...

is gesteld op de eigenlijke voltrekking van het huwelijk.

Tijdens de parlementaire voorbereiding van het Strafwetboek,heeft de wetgever van 1867 de afkondiging uitdrukkelijk van het misdrijf willen uitsluiten; in het ontwerp Haus was slechts sprake van de afkondiging, in tegenstelling met de definitieve tekst waarin alleen de huwelijksvoltrekking is vermeld.

In zijn verslag aan de Kamer liet Moncheur opmerken dat het ten laste gelegd feit niet moest zijn de inschrijving welke het huwelijk voorafgaat, doch de voltrekking zelf van het huwelijk, vermits de inschrijving de aanstaande echtgenoten niet bindt, zoals blijkt uit artikel 65 van het Burgerlijk Wetboek waarin wordt bepaald dat de afkondiging nietig is indien het huwelijk niet werd voltrokken binnen het jaar.

Overeenkomstig dezelfde gedachte sprak d'Annethan, in zijn verslag aan de Senaat, ook van de huwelijksvoltrekking alleen.

De Raad van State is van oordeel dat aan deze anomalie een einde moet worden gemaakt door in artikel 93 van het ontwerp van wet slechts de huwelijksvoltrekking te vermelden.

Artikel 96.- (geschrapt in de tekst van de Raad van State)

Dit artikel spreekt vanzelf. Het is een gevolg van de machten die de Grondwet aan de Uitvoerende Macht verleent. Het kan wegvallen.

Artikel 97.- (artikel 95 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

Van dit artikel is alleen het tweede lid onontbeerlijk, omdat het aan de arrondissementscommissaris een uitgebreider bevoegdheid geeft.

De gouverneurs en de gemeentelijke overheden moeten normaal tot de uitvoering der wetten bijdragen.

.../...

Artikel 98.- (artikel 90 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

Het begrip verlof zonder soldij voor onbepaalde tijd is in de wet niet nader omschreven. Wat het verschil is tussen dit begrip en het begrip onbepaald verlof, is niet duidelijk. Hieromtrent zouden nadere aanduidingen dienen verstrekt.

Artikel 101.- (artikel 93 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

De doelmatigheid van de regel vervat in deze bepaling kan betwijfeld worden. Het woord "borg" is een oneigenlijke term, want de persoon die genoemde hoedanigheid bezit, draagt geen enkele persoonlijke verantwoordelijkheid. In werkelijkheid is hij slechts een eenvoudige correspondent.

Het gevaar bestaat dat, ingevolge dit artikel, het aantal onvrijwillige dienstweigeraars zal toenemen. Men zou nochtans deze strenge bepaling kunnen milderen door ministeriële onderrichtingen waarbij aan de gemeentebesturen opdracht zou gegeven worden de nodige berichten uit te wisselen om aan al de kennisgevingen , die bij dit ontwerp van wet zijn voorgeschreven, een doeltreffende bestemming te geven.

Artikel 103.-

Nauwkeurigheidshalve zouden in dit artikel de geldende wetten en besluiten uitdrukkelijk moeten worden opgeheven.

Dit artikel zou aan het slot van het ontwerp moeten voorkomen in een laatste hoofdstuk, getiteld "slotbepalingen".

Artikel 105.- (artikel 103 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

Krachtens artikel 105 hebben de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Landsverdediging de buitensporige macht, om het even welke bepaling uit de vroegere wetgeving toe te passen om "de uitzonderlijke toestand van sommige vóór 1 Januari 1928 geboren

.../...

dienstplichtigen te regulariseren".

Dit artikel verleent aan bedoelde ministers een discretionnaire macht, vermits de "uitzonderlijke toestand" niet nader in het ontwerp is omschreven.

Aan de anderekant volgt uit artikel 8 van de besluitwet van 31 Augustus 1944 en artikel 4 van de besluitwet van 25 Juni 1946, dat van dienst in vredestijd kunnen worden vrijgesteld diegenen, wier aanwezigheid in een dienst of betrekking buiten het leger wordt geacht van nationaal belang te zijn. Om deze bepaling toe te passen, wordt aan de Minister van Landsverdediging een discretionnaire macht verleend.

Wanneer men deze bepalingen samen beschouwt met artikel 105 van het onderhavig ontwerp, dan kan men hieruit geen enkel objectief criterium afleiden ; derhalve kan het voor de rechtscollege's moeilijk worden de desbetreffende handelingen te controleren.

Artikel 107.-

Zoals deze bepaling geformuleerd is, heeft zij tot doel de reglementering, die op de opgeheven wetgeving is gesteund, verder van kracht te doen blijven, voor zover deze reglementering een juridische grond in de nieuwe wet kan vinden.

Deze bepaling heeft blijkbaar geen nut.

Ofschoon de koninklijke besluiten op een opgeheven wetgeving gesteund zijn, blijven zij niettemin van kracht in de mate waarin de rechtsregel, die er aan ten gronde ligt, in de nieuwe wetgeving is opgenomen.

Bovendien is aan deze bepaling het ernstige bezwaar verbonden dat reglementsbepalingen door een wet worden bekrachtigd, en dat zij bijgevolg alleen nog krachtens een wet kunnen gewijzigd worden.

De Raad van State stelt voor artikel 107 weg te laten.

Artikel 108.- (artikel 101 van de tekst welke de Raad van State voorstelt)

Deze bepaling is geen overgangsbepaling. Zij heeft anderdeels niets met militieaangelegenheden gemeens. De regering heeft het indienen van dit ontwerp willen te baat nemen om het gebrekkig gestelde artikel 135 ter van het Strafwetboek te wijzigen.

Dit artikel zou onder de strafbepalingen moeten opgenomen worden.

De formule "onverminderd de toepassing van strengere strafwetten" kan wegvallen. Het spreekt vanzelf dat, indien andere strafbepalingen van toepassing zijn, deze zullen worden aangewend.

ONTWERP VAN WET.

KAREL, Prins van België,
Regent van het Koninkrijk,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomenden, HEIL.

Op de voordracht van de Minister van Binnenlandse Zaken en van de Minister van Landsverdediging,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

De Minister van Binnenlandse Zaken en de Minister van Landsverdediging worden er mede belast in Onze Naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK I.

Dienstplicht en indeling der dienstplichtigen bij de burgerbeveiliging.

Artikel 1.- § 1. Ieder Belgisch staatsburger is tot de militaire dienst gehouden.

§ 2. Behalve wegens lichamelijke ongeschiktheid en onverminderd de uitvoering van internationale overeenkomsten, wordt geen vrijstelling van deze dienst verleend. Hij heeft voorrang boven elke andere dienst.

§ 3. De recrutering van het leger geschiedt door jaarlijkse oproepingen alsmede door vrijwillige dienstnemingen en wederdienstnemingen.

./.

§ 4. De dienstplichtigen maken deel uit van de recruteringsreserve vanaf 1 Januari van het jaar waarin zij zeventien jaar oud worden, tot zij bij het leger worden ingelijfd of hun dienstplicht geëindigd is. Deze reserve kan slechts in geval van oorlog of wanneer het grondgebied bedreigd wordt tot de dienst opgeroepen worden.

§ 5. De dienstplichtigen wier militietoestand definitief (?) geregeld is, kunnen bij de burgerbeveiliging ingedeeld worden. Ingevolge die indeling wordt de dienstplicht definitief door burgerlijke verplichtingen vervangen.

Artikel 2.- De duur van de dienstplicht bedraagt vijftien jaar te rekenen van de 1e Januari van het jaar waarnaar de klasse, waartoe de dienstplichtige behoort, is genoemd.

Wordt de dienstplichtige vóór het verstrijken van deze termijn gemobiliseerd, dan wordt de duur van zijn dienstplicht voor de tijd van de mobilisatie verlengd. De deserteur is door het verstrijken van de termijn op geen enkel ogenblik van zijn dienstplicht ontslagen. Behoudens die twee gevallen, mag de dienstplicht niet langer duren dan tot en met 31 December van het jaar waarin de dienstplichtige negen en dertig jaar oud wordt.

HOOFDSTUK II.

Inschrijving van de dienstplichtigen.

Artikel 3.- § 1. Vanaf het jaar waarin zij zestien jaar oud worden, worden de Belgen door het college van burgemeester en schepenen ingeschreven op de lijsten van de lichting, genaamd naar het jaar waarin zij de leeftijd van twintig jaar bereiken.

./.

§ 2. Wie Belg wordt tussen zijn zestiende en vier en dertigste jaar, wordt, zo hij niet meer in aanmerking komt voor de lichting waartoe hij door zijn leeftijd behoort, ingeschreven op de lijsten der eerstkomende lichting.

§ 3. Aan iedere betrokkene wordt kennis gegeven van de inschrijving.

§ 4. Wie geen kennisgeving van zijn inschrijving heeft ontvangen, is gehouden zijn bezwaar in te dienen bij het college en zich zo nodig te laten inschrijven; de betrokkenen worden ieder jaar door aanplakking aan deze verplichting herinnerd.

Bij met redenen omklede beslissing doet het college uitspraak over het bezwaar der betrokkenen die overgeslagen of ten onrechte ingeschreven zijn.

§ 5. De plaats waar de dienstplichtige is ingeschreven, bepaalt zijn militiewoonplaats.

§ 6. De Koning bepaalt de regelen en termijnen, voor de toepassing van dit artikel in acht te nemen.

Artikel 4.- De provinciegouverneur gelast de schrapping van wie ten onrechte op de door het college vastgestelde lijsten ingeschreven is, en de inschrijving van wie, overgeslagen, nog niet dienstweigeraar is.

Artikel 5.- Dienstweigeraar is de Belg die, op 31 December van het jaar waarin hij negentien jaar oud geworden is, niet is ingeschreven. Voor de dienstplichtige die de Belgische nationaliteit na de leeftijd van negentien jaar heeft verkregen en voor de dienstplichtige wiens inschrijving is opgeschort krachtens internationale overeenkomsten, tot een later tijdstip dan dat waarop hij negentien jaar oud geworden is, wordt die datum verschoven tot een termijn van drie maan-

./.

den is verstreken, te rekenen van de dag waarop de betrokkene wettelijk moest ingeschreven zijn.

Artikel 6.- § 1. De gouverneur brengt de niet-ingeschrevene op het register der dienstweigeraars en der achterblijvers en geeft hem van deze maatregel kennis.

§ 2. De dienstweigeraar, zijn vader, moeder en voogd kunnen daartegen in beroep komen bij de Minister van Binnenlandse Zaken die de aangevoerde gronden van verontschuldiging beoordeelt.

Bij inwilliging van het beroep, wordt de betrokkene van het register der dienstweigeraars en der achterblijvers geschrapt. Hij wordt derhalve op de lijsten der eerstkomende lichting ingeschreven, tenzij hij reeds vóór het recruterings- en indelingscentrum verschenen is, in welk geval hij voortaan behandeld wordt zoals de dienstplichtigen met wie hij verschenen is.

§ 3. De dienstweigeraar wordt bij de eerstkomende zittingstijd voor geneeskundig onderzoek, desnoods onder dwang, naar het recruterings- en indelingscentrum verwezen. Hij kan evenwel in de Kolonie of in het buitenland op dezelfde voet als de ingeschrevenen het geneeskundig onderzoek ondergaan.

Bij geschiktbevinding wordt hij opgeroepen tezelfdertijd als de dienstplichtigen met wie hij verschenen is, doch slechts na twee jaar actieve dienst kan hij met onbepaald verlof worden gezonden; voorts wordt hij behandeld als de klasse, waarbij hij is ingedeeld.

Bij ongeschiktbevinding wordt hij, overeenkomstig het bepaalde in artikel 13, voorgoed of tijdelijk afgekeurd. Zo hij na tijdelijke afkeuring geschikt wordt bevonden, wordt hij behandeld als bepaald in vorig lid.

./.

§ 4. De dienstweigeraars mogen opgespoord noch in dienst gehouden worden na 31 December van het jaar waarin zij negen en dertig jaar oud geworden zijn.

HOOFDSTUK III.

Vorming van het contingent.

Afdeling I.

Dienstplichtigen die aan de vorming van het contingent moeten deelnemen.

Artikel 7.- Aan de vorming van het contingent der jaarlichting moeten deelnemen de dienstplichtigen die op de lijsten van deze lichting ingeschreven zijn, zij die om vervroegde indiensttreding verzocht hebben, de uitgestelden en de tijdelijk afgekeurden der vorige lichtingen en de nog niet geschikt bevonden dienstweigeraars.

Afdeling II.

Vervroegde indiensttreding.

Artikel 8.- Mits hij tot de dienst geschikt is bevonden, wordt de ingeschrevene tot de dienst toegelaten met de klasse, genoemd naar het jaar waarin hij achttien of negentien jaar is geworden.

./.

Afdeling III.

Uitstel en vrijstelling van de dienst op morele grond.

A. Uitstel.

Artikel 9.- § 1. Zolang de ingeschrevene in aanmerking komt voor het contingent ener lichting, genoemd naar een van de jaren waarin hij twintig tot vier en twintig jaar is geworden, kan hij, naar de vereisten gesteld onder §§ 2 en 3 van dit artikel, een gewoon uitstel bekomen, waardoor hij telkens naar de volgende lichting overgaat.

§ 2. Zo de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Landsverdediging het getal aanvragen niet te hoog achten, moet de ingeschrevene geen redenen opgeven.

In zodanig geval worden alle aanvragen om uitstel gelijktijdig ingewilligd.

§ 3. Zo het getal aanvragen te hoog wordt geacht, wordt het uitstel door de militieraad verleend.

Op dit uitstel hebben alleen recht :

1° de onmisbare steun van vader en moeder of van een van beiden, of, zo deze overleden zijn, van zijn grootouders of van een van beiden, dan wel van één of meer ouderloze broeders of zusters.

Om een dienstplichtige als onmisbare steun te kunnen doen erkennen, is tegelijkertijd vereist :

dat het ingebrachte bedrijfsinkomen voor het onderhoud van het gezin onontbeerlijk is;

dat de vader of de grootvader overleden of zestig jaar oud is geworden;

./.

dat het samengevoegd inkomen van de vader en van de moeder of van de met hen overeenkomstig artikel 17, § 2, 1°, gelijkgestelde personen, niet meer bedraagt dan 18.000 frank, verhoogd met een vierde per persoon ten laste in de zin van de wetsbepalingen in zake bedrijfsbelasting.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit dit bedrag van 18.000 frank wijzigen in rechte verhouding tot de schommelende duurte der levensbehoeften.

De voorwaarden omtrent de leeftijd van de ouders, de samenstelling en de lasten van het gezin moeten bij het indienen der aanvraag vervuld zijn.

In aanmerking worden genomen de inkomsten van het kalenderjaar dat aan de datum, waarop de aanvraag om uitstel wordt ingediend, voorafgaat, te weten :

het bedrag der voor de bedrijfsbelasting aangegeven bedrijfsinkomsten, na aftrek van vijftien ten honderd;

alle andere netto-inkomsten ongeacht de bron, met dien verstande dat "netto" hier dezelfde betekenis heeft als in de wetten op de inkomstenbelastingen.

Nochtans kunnen de militieraad en de hoge militieraad rekening houden met het vermoedelijk inkomen van het lopende jaar, wanneer bewezen is dat het merkelijk lager zal zijn dan dat van het voorgaande jaar.

De Koning of de door hem aangewezen minister bepaalt de vorm van de inkomsten-aangifte, welke tot staving van de aanvragen dient overgelegd, alsmede de maatregelen om de juistheid ervan te controleren.

Ten deze is opgeheven het ambtsgeheim, dat krachtens de wetten op de inkomstenbelastingen aan de ambtenaren van het bestuur der directe belastingen is opgelegd.

./.

De inkomsten van hen die hun werkelijke en gewone verblijfplaats in de kolonie of in het buitenland hebben, mogen geraamd worden, rekening houdende met het verschil van koopkracht der munt;

2° de vader van één of meer kinderen uit een huwelijk dat door het overlijden van zijn echtgenote is ontbonden;

3° de marineofficieren, de leerlingen van de zeevaart- en visserijscholen, de gespecialiseerde machinisten, stokers en matrozen van de Staatsmarine, de koopvaardij- en de vissersvloot;

4° de ingenieurs van het mijnkorps en het ondergrondse mijnpersoneel;

5° hij die, wanneer hij in actieve dienst zou moeten treden, een dienstplichtig broeder van een vorige klasse onder de wapenen heeft of degene van wie een broeder van dezelfde lichting deel uitmaakt. In dit laatste geval heeft de jongste de voorrang;

6° de eerstopgeroepene uit een gezin met ten minste vijf kinderen in leven;

7° hij die een belang inzake onderwijs, studie of leerlingschap kan doen gelden;

8° hij die onmisbaar is voor een landbouw-, nijverheids- of handelsbedrijf dat hij voor eigen rekening dan wel voor die zijner ouders drijft;

9° hij die in de kolonie of in het buitenland verblijf houdt.

Artikel 10.- § 1. De ingeschrevene die, na het verstrijken van de termijn gesteld voor de indiening van de aanvragen om gewoon uitstel maar vóór het einde van zijn actieve dienst, de in 1° of 2°, § 3, van artikel 9 bepaalde voorwaarden ingevolge het overlijden van een familielid komt te vervullen, heeft recht op een buitengewoon uitstel, waardoor hij naar de volgende lichting overgaat.

./.

§ 2. Voor het verlenen van dit uitstel kunnen de militieraad en de hoge militieraad met het vermoedelijk inkomen van het volgende jaar rekening houden.

§ 3. Zo de betrokkene van het contingent ener latere lichting deel uitmaakt, wordt de diensttijd die hij reeds zou gedaan hebben hem ten goede gehouden.

B. Vrijstelling op morele grond.

Artikel 11.- Van dienst in vredestijd is vrijgesteld en, wat de duur van de dienstplicht betreft, wordt behandeld zoals zijn leeftijdsklasse :

1° de ingeschrevene die tenminste vijf broeders of zusters in leven heeft en van wie nog geen enkele broeder het onbepaald uitstel, bij de opgeheven vroegere wetgeving bepaald, vrijstelling in vredestijd of dienstontheffing, heeft genoten.

Zijn die voorwaarden vervuld door verschillende broeders die tot dezelfde lichting behoren en hun aanspraken deugdelijk doen gelden, dan wordt alleen de oudste vrijgesteld;

2° hij die Belg wordt na de 31ste December van het jaar waarin hij vier en twintig jaar is geworden, of nadat hij zijn actieve dienst in zijn land van herkomst heeft gedaan;

3° de ingeschrevene die uit hoofde van zijn leeftijd geen recht op gewoon uitstel meer heeft en de voorwaarden gesteld in 1° of 2°, § 3, van artikel 9 of in artikel 10 vervult, of die sedert de leeftijd van achttien jaar zijn werkelijke en gewone verblijfplaats heeft in het buitenland, met uitzondering van de kolonie, de Britse Eilanden en de aan België grenzende landen;

./.

4° de ingeschrevene die uit hoofde van zijn leeftijd geen recht op gewoon uitstel meer heeft en die, bij het indienen van zijn aanvraag, sinds ten minste twee jaar de voorwaarden gesteld in 3° of 4° van § 3 van artikel 9 vervult.

Artikel 12.- De vrijstelling van dienst kan aan een dienstplichtige als onmisbare steun van het gezin niet worden verleend, zo deze maatregel reeds ten gunste van een lid van het gezin is genomen. Deze bepaling is niet van toepassing zo dit gezinslid overleden of gehuwd is.

Afdeling IV.

Definitieve en tijdelijke afkeuring op lichamelijke grond.

Artikel 13.- § 1. Definitief afgekeurd wordt de dienstplichtige die wegens zijn algemeen gestel, lichaamsgebreken of ongeneeslijke ziekten ongeschikt voor alle dienst wordt bevonden.

Behoudens klaarblijkende ongeschiktheid kan niemand definitief afgekeurd worden, zo hij niet eenmaal om dezelfde reden of tweemaal om verschillende redenen tijdelijk afgekeurd werd.

§ 2. Tijdelijk afgekeurd wordt de dienstplichtige die, wegens te zwak lichaamsgestel, lichaamsgebreken of ziekten, tijdelijk ongeschikt wordt bevonden.

Niemand kan meer dan eenmaal tijdelijk afgekeurd worden, tenzij dit om een verschillende reden geschiedt. Uiterlijk na twee tijdelijke afkeuringen moet tot definitieve afkeuring of tot aanwijzing voor de dienst worden besloten.

./.

§ 3. De Koning bepaalt de gebreken en ziekten, die de definitieve of de tijdelijke afkeuring tot gevolg hebben.

Afdeling V.

Uitsluiting wegens onwaardigheid.

Artikel 14.- § 1. Van de dienst wordt uitgesloten :

1° hij die van het recht om in het leger te dienen is ontzet, tot militaire degradatie is veroordeeld of krachtens het tuchtreglement uit het leger is weggejaagd;

2° hij die tot een criminele straf is veroordeeld;

3° hij die bij een of meer vonnissen of arresten tot één of meer gevangenisstraffen, samen ten minste zes maanden, onvoorwaardelijk is veroordeeld, wegens diefstal, misbruik van vertrouwen, afpersing, aanslag of aanranding van de eerbaarheid, verkrachting, bederving van de jeugd, prostitutie of openbare zedenschennis.

§ 2. Van de dienst kan worden uitgesloten hij die bij één of meer vonnissen of arresten tot één of meer gevangenisstraffen, samen ten minste twaalf maanden, onvoorwaardelijk is veroordeeld wegens alle vrijwillige wanbedrijven omschreven in het Strafwetboek;

§ 3. Hij die in het buitenland wegens een door de Belgische strafwetten strafbare misdaad of wanbedrijf is veroordeeld, valt onder de toepassing van dit artikel, zo de rechtbank van eerste aanleg van zijn woonplaats of, bij dezer ontstentenis, de rechtbank van eerste aanleg van zijn militiewoonplaats, de wettelijkheid en de regelmatigheid van de veroordeling heeft vastgesteld;

./.

§ 4. Bij algehele of gedeeltelijke legermobilisatie worden de uitgeslotenen ter beschikking van de Minister van Landsverdediging gesteld en aan de militaire strafwetten onderworpen, zonder dat hun de militaire degradatie kan worden opgelegd.

Afdeling VI.

Terbeschikkingstelling van de Minister van Koloniën voor militaire dienst in de overzeese gebieden.

Artikel 15.- § 1. Bij vrijwillige dienstneming in de Weermacht, wordt voor de duur van zijn dienstplicht ter beschikking van de Minister van Koloniën gesteld :

1° hij die voor een missiewerk buiten Europa wordt opgeleid;

2° hij die houder is van een diploma van doctor in de geneeskunde of in de veeartsenijkunde;

3° hij die sedert zijn achttiende jaar zijn werkelijke en gewone verblijfplaats in Congo of Ruanda-Urundi heeft, in zoverre die categorie dienstplichtigen niet voor een eenheid van de moederlandse basis in Congo wordt aangewezen.

§ 2. De Minister van Koloniën bepaalt de voorwaarden van indiensttreding. Voor het geval voorzien in 1° van § 1, heeft van rechtswege indeling bij de gezondheidsdienst plaats.

§ 3. De dienstplichtige die ter beschikking van de Minister van Koloniën is gesteld, is van de dienst in het moederlandse leger vrijgesteld en wordt, wat de duur van de dienstplicht betreft, behandeld zoals zijn leeftijdsklasse.

./.

Zo hij naar België of een Europees land terugkeert en er zijn werkelijke en gewone verblijfplaats vestigt, wordt hij in de lichtingsreserve geplaatst als dienstplichtige, die in vredestijd van de dienst vrijgesteld is.

In oorlogstijd kan de Minister van Koloniën hem eveneens in de lichtingsreserve terugplaatsen.

Afdeling VII.

Ontheffing van boventallige dienstplichtigen.

Artikel 16.- § 1. Zo het getal voor de dienst aangewezen dienstplichtigen het te lichten contingent overschrijdt, wordt ten bedrage van het excedent ontheffing van de dienst in vredestijd verleend aan hen, van wie het gezin het grootst aantal zonen aan het leger hebben geleverd;

§ 2. Wanneer verscheidene gezinnen bewijzen dat zij evenveel zonen aan het leger hebben geleverd en zij niet allen ontheffing kunnen bekomen, wordt de voorkeur in de volgende orde van voorrang verleend :

1° aan de gezinnen, waarvan één of meer zonen bij het leger zijn overleden, volgens het getal van die zonen;

2° aan de gezinnen, waarvan een of meer zonen bij het leger aan een veldtocht hebben deelgenomen, volgens het getal van die zonen;

3° aan de gezinnen met het meeste kinderen in leven, volgens het getal van die kinderen.

Wanneer alle jongelieden in een van die categorieën bedoeld, niet kunnen ontheven worden, wordt deze ontheffing volgens de orde van de daarop volgende categorie verleend.

./.

Zo er dan nog verscheidene gezinnen gelijk voor staan, wordt de voorkeur gegeven aan degene die de meeste mannelijke kinderen in leven tellen, daarna, bij gelijke aanspraak, achtereenvolgens aan de hele wezen, aan de vaderloze wezen en aan de moederloze wezen. Tenslotte wordt rekening gehouden met de leeftijd van de vader of eventueel van de nog levende moederweduwe.

§ 3. Op de ontheffing hebben aanspraak de dienstplichtigen, die broeder zijn van militairen in actieve dienst, met bepaald of onbepaald verlof, op nonactiviteit, wegens ziekte of gebrekkigheden op pensioen of op reform gesteld, na het einde van hun dienst huiswaarts gezonden, of in een van die toestanden overleden.

Wanneer twee broeders voor dienst in dezelfde klasse zijn aangewezen, heeft de oudste aanspraak op ontheffing alsof de jongste reeds in actieve dienst was, on omgekeerd de jongste zo de oudste van die gunst afziet.

§ 4. De van dienst ontheven dienstplichtigen worden, wat de duur van de dienstplicht betreft, behandeld zoals de dienstplichtigen van hun leeftijdsklasse.

Afdeling VIII.

Gemene bepalingen.

Artikel 17.- § 1. Gelijkgesteld worden :

1° met de volle broeders en zusters: de broeders en zusters van dezelfde vader of dezelfde moeder;

2° met de wettige kinderen : de erkende natuurlijke kinderen;

./.

§ 2. Gelijkgesteld worden wat uitstel en vrijstelling op morele grond betreft :

1° met de vader of de moeder : de persoon die de ouderloze of verlaten dienstplichtige sedert ten minste vijf jaar bij het verstrijken van diens negentiende jaar ten laste heeft gehad;

2° met de overleden gezinsleden : zij die ingevolge behoorlijk vastgestelde ziekten of gebrekkigheden, verlating van familie of langdurige vermissing, als verloren voor het gezin moeten worden beschouwd.

Artikel 18.- De militairen die tijdens een veldtocht van het Belgisch leger zijn overleden of vermist, worden in het gezin medegerekend alsof zij nog in leven waren.

Artikel 19.- Zo de geboorteprioriteit tussen tweelingbroeders niet blijkt uit de akten van geboorte, wordt zij bepaald naar de volgorde van de inschrijvingen in de registers van de burgerlijke stand.

HOOFDSTUK IV.

Militiegeschillen.

Afdeling I.

Aanvragen.

Artikel 20.- § 1. Op straffe van niet-ontvankelijkheid moeten, in de vormen, binnen de termijnen en bij de overheden door de Koning bepaald, worden ingediend :

1° de aanvragen om vervroegde indiensttreding;

2° de aanvragen om uitstel;

3° de aanvragen om vrijstelling op morele grond;

4° de aanvragen om definitieve of tijdelijke afkeuring op lichamelijke grond.

§ 2. Opdat zij ontvankelijk zouden zijn, moet bij de aanvragen om definitieve of tijdelijke afkeuring daarenboven een doktersattest gevoegd zijn, waarin de aard van de aangevoerde ziekten of gebrekkigheden nauwkeurig is aangegeven.

Artikel 21.- § 1. De aanvragen van de in de kolonie verblijfhoudende dienstplichtigen kan de Minister van Koloniën of zijn gemachtigde indienen.

§ 2. De aanvragen van de dienstplichtige zeelieden kan de waterschout indienen.

§ 3. De aanvragen van elke dienstplichtige mag een bijzondere gevolmachtigde indienen. In dat geval moet de volmacht, voorzien van de gelegaliseerde handtekening van de dienstplichtige, bij de aanvraag gevoegd te worden.

.../...

Artikel 22.-

Worden verscheidene aanvragen van dezelfde dienstplichtige ingewilligd, dan hebben de definitieve en de voorlopige afkeuring de voorrang op elke andere militietoestand en heeft de vrijstelling de voorrang op het uitstel.

Afdeling II.

Verlening van gewoon uitstel bij ministeriële beslissing.

Artikel 23.- (artikel 24 van het ontwerp). § 1. Zo de Minister van Binnenlandse Zaken en de Minister van Landsverdediging het aantal aanvragen om gewoon uitstel niet te hoog achten, wordt de beslissing tot uitstelverlening in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt. Zij wordt door het gemeentebestuur aangeplakt en ter kennis van ieder Belanghebbende gebracht.

§ 2. De aanvrager die binnen vijftien dagen na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, geen kennisgeving van de uitstelverlening ontvangt, kan gedurende één maand, te rekenen van het verstrijken van die vijftien dagen, bezwaar bij de Minister van Binnenlandse Zaken indienen. Deze doet uitspraak en brengt zijn beslissing ter kennis van de reclamant.

Afdeling III.

Militieraden.

Artikel 24.- (artikel 25 van het ontwerp). § 1. In elke provincie is er een militieraad, samengesteld uit :

..../...

een effectief, plaatsvervangend of ere-magistraat in een rechtbank van eerste aanleg, als voorzitter;

een directeur, inspecteur of, bij ontstentenis, een controleur van de belastingen en/een legerofficier, als leden.

§ 2. Voor de voorzitter en voor ieder lid worden een of meer plaatsvervangers benoemd, die functies van dezelfde aard uitoefenen als de titularis.

§ 3. De voorzitter en zijn plaatsvervangers worden benoemd door de Koning, het burgerlijk lid en zijn plaatsvervangers door de Minister van Binnenlandse Zaken, het militair lid en zijn plaatsvervangers door de Minister van Landsverdediging of dezes gemachtigde.

§ 4. Een door de gouverneur aangewezen ambtenaar van het provinciaal gouvernement heeft in de raad zitting als secretaris-verslaggever met raadgevende stem.

§ 5. De territoriale bevoegdheid van de raad wordt door de militiewoonplaats van de betrokkenen bepaald.

§ 6. Het lokaal, het meubilair, de bureaubehoeften, de verwarming, de verlichting en de bezoldiging van een kamerbewaarder-bode zijn ten laste van de provincie.

Artikel 25.- (artikel 26 van het ontwerp). De militieraad neemt kennis van :

1° de aanvragen om gewoon uitstel, wanneer hun aantal door de Minister van Binnenlandse Zaken en de Minister van Landsverdediging te hoog wordt geacht;

2° de aanvragen om buitengewoon uitstel;

3° de aanvragen om vrijstelling op morele grond;

4° de uitsluiting.

.../...

Artikel 26.- (artikel 27 van het ontwerp). De Minister van Binnenlandse Zaken stelt de data waarop de gewone zittijden van de militieraad geopend en gesloten worden.

Buiten de zittijden evenwel wordt de raad, op vordering van de provinciegouverneur, door zijn voorzitter bijeengeroepen om kennis te nemen van de aanvragen om buitengewoon uitstel, van de aanvragen om vrijstelling op grond van de voorwaarden waaronder zulk uitstel wordt verleend, en van de uitsluitingen. Ondertussen kan de militaire overheid de aanvrager met verlof zonder soldij zenden, zo hij reeds dienst doet.

Artikel 27.- (artikel 28 van het ontwerp). Is een lid van de raad bloed- of aanverwant van de dienstplichtige tot en met de vierde graad, dan moet hij zich onthouden.

Artikel 28.- (artikel 29 van het ontwerp). § 1.- De militieraad doet uitspraak bij meerderheid van stemmen.

Hij kan de aanvragen inwilligen en de verplichte uitsluiting uitspreken zonder de betrokkene op te roepen.

Hij mag de aanvraag niet afwijzen noch de facultatieve uitsluiting uitspreken zonder de betrokkene te hebben opgeroepen om hem, zijn advocaat of zijn volmachthebber, te horen en het hem mogelijk te maken een memorie of verweerschrift in te dienen.

§ 2. In twijfelachtige gevallen staat het de militieraad vrij een administratief onderzoek te doen instellen en het advies in te winnen van de vrederechter in wiens kanton de dienstplichtige zijn woonplaats heeft.

.../...

§ 3. Steunt de aanvraag om uitstel op de gezondheidstoestand van een gezinslid, dan kan de raad een geneesheer aanwijzen om de juistheid van het aangevoerde feit na te gaan.

Het verslag van de deskundige, voorafgegaan door het bij artikel 42 voorgeschreven eedsformulier, wordt aan de voorzitter binnen vier en twintig uren na het geneeskundig onderzoek overgemaakt.

§ 4. Zo uitstel of vrijstelling niet aan een dienstplichtige als onmisbare steun van het gezin kan worden verleend omdat de voorwaarden vermeld in artikel 9, § 3, 1°, niet zijn vervuld, alhoewel er speciale omstandigheden zijn die voor de inwilliging van de aanvraag pleiten, verwijst de raad, mits hij eenparig is, het geval naar de hoge militieraad.

§ 5. De beslissingen van de raad worden met redenen omkleed, in openbare vergadering uitgesproken en binnen acht dagen ter kennis gebracht van de provinciegouverneur, van de belanghebbende of van degene die de aanvraag overeenkomstig artikel 21 heeft ingediend.

In alle gevallen wordt de beslissing beschouwd als op tegenspraak genomen en is zij uitvoerbaar niettegenstaande hoger beroep.

.../...

AFDELING IV.

De hoge militieraad.

Artikel 29.- (artikel 30 van het ontwerp) § 1. Er is een hoge militieraad, samengesteld uit :

een voorzitter van of raadsheer in een Hof van Beroep, als voorzitter ;

een directeur van het hoofdbestuur der directe belastingen en een hoofdofficier van het leger, als leden.

§ 2. Voor de voorzitter en voor ieder lid worden ten minste twee plaatsvervangers benoemd, die functies van dezelfde aard uitoefenen als de titularis.

§ 3. De voorzitter en zijn plaatsvervangers worden benoemd door de Koning, het burgerlijk lid en zijn plaatsvervangers door de Minister van Binnenlandse Zaken, het militair lid en zijn plaatsvervangers door de Minister van Landsverdediging of dezes gemachtigde .

§ 4. Een door de Minister van Binnenlandse Zaken aangewezen ambtenaar heeft in de raad zitting als secretaris-verslaggever met raadgevende stem.

Artikel 30.- (artikel 31 van het ontwerp) De hoge militieraad neemt kennis van :

1° het hoger beroep tegen de beslissingen van de militieraden ;

2° het beroep tegen de beslissingen waarbij de bezwaren zijn afgewezen of de in artikel 23 van deze wet bepaalde kennisgevingen zijn vernietigd.

.../...

Artikel 31.- (artikel 32 van het ontwerp).De provinciegouverneur en de dienstplichtige kunnen het bij artikel 30, 1°, bepaalde hoger beroep instellen. De dienstplichtige kan het bij artikel 30 2° bepaalde beroep instellen.

Artikel 32.- (artikel 33 van het ontwerp).§ 1. Om ontvankelijk te zijn moet de akte van hoger beroep of van beroep van de dienstplichtige :

1° de naam, voornamen, adres en militiewoonplaats van de belanghebbende vermelden ;

2° de datum van de bestreden beslissing en de rechtsmiddelen van het hoger beroep of van het beroep opgeven ;

3° voorzien zijn van de handtekening van de dienstplichtige, gelegaliseerd naar gelang van de omstandigheden door een lid van het schepencollege, door de koloniale overheid of door een Belgisch diplomatiek of consulair ambtenaar ;

4° bij een ter post aangetekend schrijven aan de Minister van Binnenlandse Zaken worden gezonden binnen vijftien dagen, te rekenen an de dag waarop de kennisgeving der bestreden beslissing ter bestemming is gekomen.

§ 2. De bevoegde overheid is gehouden de handtekening van de dienstplichtige te legaliseren. Wordt dit geweigerd, dan is het hoger beroep of het beroep niettemin ontvankelijk, zo de belanghebbende de weigering onderaan de akte aanklaagt.

Artikel 33.- (artikel 34 van het ontwerp). § 1. Het recht van hoger beroep of van beroep van de in de kolonie verblijfhoudende dienstplichtige kan door de Minister van Koloniën of diens gemachtigde uitgeoefend worden, en dat van de dienstplichtige zeeman door de waterschout. De handtekening van deze overheden hoeft niet gelegaliseerd te worden .

§ 2. Het recht van hoger beroep of van beroep kan door een bijzonder gevolmachtigde worden uitgeoefend. In dit geval blijft

.../...

de volmacht, voorzien van de gelegaliseerde handtekening van de dienstplichtige, aan de akte gehecht.

§ 3. Zo degene, die dit recht uitoefent, insgelijks de eerste aanvraag heeft ingediend, mag de in artikel 32 bepaalde termijn niet gerekend worden vanaf een vroegere datum dan die waarop de bestreden beslissing hem zelf ter kennis is gebracht.

Artikel 34.- (artikel 35 van het ontwerp). De akte van hoger beroep van de provinciegouverneur is met redenen omkleed en wordt binnen vijftien dagen na de uitspraak van de bestreden beslissing aan de Minister van Binnenlandse Zaken gezonden. De gouverneur notificeert een afschrift er van aan de dienstplichtige.

Artikel 35.- (artikel 36 van het ontwerp). De Minister van Binnenlandse Zaken stelt de data waarop de gewone zittijden van de hoge militieraad geopend en gesloten worden.

Buiten de gewone zittijden kan de raad, in de gevallen bepaald bij artikel 26, alsmede in geval van verwijzing na verbreking, door zijn voorzitter bijeengeroepen worden.

Artikel 36.- (artikel 37 van het ontwerp). Is een lid van de raad bloed- of aanverwant van de dienstplichtige tot en met de vierde graad, dan moet hij zich onthouden.

Artikel 37.- (artikel 38 van het ontwerp). § 1. De hoge militieraad doet uitspraak bij meerderheid van stemmen.

Behoudens ter zake van verplichte uitsluiting, mag de hoge militieraad geen uitspraak doen zonder de betrokkene te hebben opgeroepen om hem, zijn advocaat of zijn volmachthebber, te horen en het hem mogelijk te maken een memorie of verweerschrift in te dienen.

§ 2. De raad kan, overeenkomstig artikel 20, een onderzoek of geneeskundig onderzoek gelasten.

.../...

§ 3. Hij mag het uitstel of de vrijstelling als bepaald bij artikel 28, § 4, slechts dan toestaan wanneer de beslissing eenparig is genomen.

§ 4. De beslissingen van de raad worden met redenen omkleed in openbare vergadering uitgesproken en binnen acht dagen ter kennis gebracht van de provinciegouverneur, van de belanghebbende of van degene die de aanvraag overeenkomstig artikel 21 heeft ingediend.

In alle gevallen wordt de beslissing beschouwd als op tegenspraak genomen.

AFDELING V.

Herkeuringsraden.

Artikel 38.- (artikel 39 van het ontwerp). § 1. In elke provincie is er een herkeuringsraad, samengesteld uit :

een effectief, plaatsvervangend of ere-magistraat in een rechtbank van eerste aanleg, als voorzitter ;

een militair geneesheer, bij voorkeur een hoofdofficier, en een burgergeneesheer, als leden.

§ 2. Voor de voorzitter en voor de militaire geneesheer worden een of meer plaatsvervangers benoemd die functies van dezelfde aard uitoefenen als de titularis.

§ 3. De voorzitter en zijn plaatsvervangers worden benoemd door de Koning, de militaire geneesheer en zijn plaatsvervangers door de Minister van Landsverdediging of dezes gemachtigde.

§ 4. De burgergeneesheer wordt door de voorzitter daags vóór of op de dag van iedere zitting aangewezen.

.../...

§ 5. Een door de provinciegouverneur aangewezen ambtenaar bij het provinciaal gouvernement heeft in de raad zitting als secretaris-verslaggever met raadgevende stem.

§ 6. De territoriale bevoegdheid van de raad wordt door de militiewoonplaats van de betrokkenen bepaald. De Koning kan van dit beginsel afwijken.

§ 7. De lokalen, het meubilair, de bureaubehoeften, de verwarming, de verlichting en de bezoldiging van de kamerbewaarder-bode zijn ten laste van de provincie.

Artikel 39.- (artikel 40 van het ontwerp). De herkeuringsraad neemt kennis van :

1° de aanvragen om definitieve of tijdelijke afkeuring op lichamelijke grond;

2° het beroep tegen de beslissingen tot definitieve afkeuring, door de hoofdgeneesheer van de gezondheidsdienst van het recruterings- en indelingscentrum genomen overeenkomstig de artikelen 61 en 62 van deze wet;

3° het geneeskundig onderzoek in de kolonie of ten zetel van een diplomatieke of consulaire post ondergaan;

4° het geneeskundig onderzoek ten huize.

Artikel 40.- (artikel 41 van het ontwerp). De Minister van Binnenlandse Zaken stelt de data waarop de gewone zittijden van de herkeuringsraad geopend en gesloten worden.

Buiten de gewone zittijden evenwel wordt de raad op vordering van de provinciegouverneur door de voorzitter bijeengeroepen om kennis te nemen van het geneeskundig onderzoek ten huize en van de na verbreking verwezen zaken.

Artikel 41.- (artikel 42 van het ontwerp). Is een lid van de raad bloed- of aanverwant tot en met de vierde graad van de dienstplichtige of is hij diens behandelende geneesheer, dan moet hij zich onthouden.

.../...

Artikel 42.- (artikel 43 van het ontwerp). Alvorens de werkzaamheden te beginnen, leggen de twee geneesheren, in handen van de voorzitter, de volgende eed af :

"Ik zweer zonder haat noch gunstbewijs te verklaren of de dienstplichtigen met wier onderzoek ik belast ben, aangetast zijn door ziekten of lichaamsgebreken waardoor zij voor de dienst ongeschikt zijn".

Artikel 43.- (artikel 44 van het ontwerp). § 1. De herkeuringsraad doet uitspraak bij meerderheid van stemmen.

§ 2. Hij mag de aanvraag of het beroep van de betrokkene niet verwerpen zonder hem te hebben opgeroepen om hem, zijn advocaat of zijn gevolmachtigde, te horen en het hem mogelijk te maken een memorie of verweerschrift in te dienen.

§ 3. De herkeuringsraad kan een administratief onderzoek doen instellen.

§ 4. Hij beslist over de dienstgeschikheid, door de dienstplichtigen in een van de volgende categorieën in te delen:

-aangewezen, geschikt voor de dienst;

-tijdelijk afgekeurd, tijdelijk ongeschikt;

-definitief afgekeurd, definitief ongeschikt.

Artikel 44.- (artikel 45 van het ontwerp). In de gevallen, bepaald in 1° en 2° van artikel 39, wordt de dienstplichtige ten zetel van de raad, uitsluitend in tegenwoordigheid van de geneesheren, onderzocht en wordt hij door de raad gehoord. Hij mag alle stukken overleggen, die hij dienstig acht.

Artikel 45.- (artikel 46 van het ontwerp). § 1. Zo er twijfel bestaat of zo de ter uitvoering van artikel 13, § 3, vastgestelde tabellen der criteria van geschiktheid zulks voorschrijven, gelast de raad, na inzage van het dossier of na het bij artikel 44 bepaalde onderzoek, de betrokkene voor ten hoogste

.../...

15 dagen in een inrichting van de gezondheidsdienst van het leger in observatie te stellen.

§ 2. Het bepaalde in artikel 41 is toepasselijk op de geneesheer-deskundige en zijn verslag moet het in artikel 42 voorgeschreven eedsformulier bevatten.

§ 3. Wanneer de raad in het bezit is van de besluiten van de geneesheer-deskundige, voorzien van het visa en de eventuele opmerkingen van de geneesheer-directeur der inrichting, handelt hij overeenkomstig de artikelen 43 en 44.

Indien hij een nieuwe verschijning nodeloos acht, doet hij degene, die reeds vóór de inobservatiestelling is verschenen, niet oproepen.

§ 4. Hij kan de geneesheer-deskundige om aanvullende opheldering verzoeken en zelfs een nieuwe inobservatiestelling in een andere inrichting gelasten.

§ 5. Zo een dienstplichtige, die vroeger na inobservatiestelling tijdelijk is afgekeurd, opnieuw aan deze onderzoeksmaatregel wordt onderworpen, moet het onderzoek door een andere geneesheer geschieden.

Artikel 46.- (artikel 47 van het ontwerp). § 1. De dienstplichtige, die zijn werkelijke en gewone verblijfplaats in het buitenland heeft, kan op zijn verzoek het geneeskundig onderzoek in de kolonie of ten zetel van een diplomatieke of consulaire post ondergaan.

Deze bepaling is niet van toepassing op hem, die verblijfhoudt in het Groot-Hertogdom Luxemburg, in een aan België grenzende Nederlandse provincie of Frans departement, in het departement van de Somme of de Pas-de-Calais.

.../...

§ 2. De aanvraag wordt ingediend zoals bepaald in de artikelen 20 en 21.

§ 3. De Minister van Binnenlandse Zaken bepaalt het tijdstip, waarop het geneeskundig onderzoek plaatsheeft.

§ 4. De onderzoekende geneesheer wordt door de gouverneur-generaal van Congo of door de diplomatieke of consulaire ambtenaar aangewezen. Het bepaalde in artikel 42 is op hem van toepassing.

Besluit hij tot dienstongeschiktheid, dan moeten bij zijn verslag in voorkomend geval foto's, radiographieën of andere stukken tot staving van zijn besluiten gevoegd zijn.

§ 5. De gouverneur-generaal of de diplomatieke of consulaire ambtenaar maakt het dossier over aan de herkeuringsraad die uitspraak doet.

§ 6. De raad kan alle stukken doen overleggen die hij nodig acht en een aanvullend onderzoek gelasten.

§ 7. Hij kan de inobservatiestelling in een inrichting van de gezondheidsdienst van het leger, als bepaald bij artikel 45, gelasten.

In dit geval echter wordt hij die in de kolonie verblijft, indien hij zulks wenst, in een door de gouverneur-generaal aangewezen inrichting in observatie gesteld, en hij, die daartoe door de raad gemachtigd is, in een inrichting in het buitenland.

Heeft de inobservatiestelling buitenlands plaats gehad, dan moet het verslag het eedsformulier niet bevatten en doet de raad uitspraak zonder de betrokkene te doen verschijnen.

§ 8. De uit de toepassing van dit artikel voortvloeiende kosten zijn ten laste van de dienstplichtige. De gouverneur-generaal of de diplomatieke of consulaire ambtenaar bepaalt het bedrag van het door de betrokkene te storten voorschot.

.../...

Artikel 47.- (artikel 48 van het ontwerp). § 1. Wanneer de dienstplichtige ingevolge ziekte of lichaamsgebrek, hechtenis of internering, op de gestelde dag het geneeskundig onderzoek niet kan ondergaan of niet in observatie kan worden gesteld, wordt zijn verschijning uitgesteld.

§ 2. Zo bij de sluiting van de zittijd de verhindering nog bestaat en de betrokkene niet in het buitenland vertoeft, doet de herkeuringsraad hem ten huize onderzoeken door de twee geneesheren van de raad of eventueel door twee geneesheren aangewezen door de herkeuringsraad van het gebied waar betrokkene woont.

Het bepaalde in artikel 41 is toepasselijk op de geneesheren, die met het onderzoek ten huize zijn belast en hun verslag moet het bij artikel 42 voorgeschreven eedsformulier bevatten.

De raad doet vervolgens uitspraak overeenkomstig de artikelen 43 en 45.

§ 3. Hij, die werkelijk en gewoonlijk in het buitenland verblijft en, ingevolge een van de hiervoren bepaalde verhinderingen, het geneeskundig onderzoek niet heeft kunnen ondergaan of niet in observatie kan gesteld worden vóór de sluiting van de zittijd of, bij voorkomend geval, vóór het verstrijken van het krachtens artikel 46, § 3, gestelde tijdstip, kan, indien hij het wenst, ten huize onderzocht worden. In dat geval is het bepaalde in de §§ 4, 5, 6, 7 en 8 van artikel 46 van toepassing.

Artikel 48.- (artikel 49 van het ontwerp). De beslissingen van de raad worden met redenen omkleed, in openbare vergadering uitgesproken en binnen acht dagen ter kennis gebracht van de provincie-gouverneur, van de belanghebbende of van degene die de aanvraag overeenkomstig artikel 21 heeft ingediend.

Zij zijn niet vatbaar voor hoger beroep en worden in alle gevallen beschouwd als op tegenspraak genomen.

Artikel 49.- (artikel 50 van het ontwerp). Zo de betrokkene zich niet aanmeldt voor een geneeskundig onderzoek of inobservatiestelling, opgelegd krachtens het bepaalde in deze afdeling, wordt hij geacht van zijn aanvraag of zijn beroep te hebben afgezien.

.../...

A F D E L I NG VI.

Voorziening in verbreking.

Artikel 50.- (artikel 51 van het ontwerp). De Minister van Binnenlandse Zaken en de dienstplichtige kunnen de beslissingen van de hoge militieraad en die van de herkeuringsraden door middel van voorziening in verbreking bestrijden.

De provinciegouverneur kan zich eveneens in verbreking voorzien tegen de beslissingen van de herkeuringsraad van zijn provincie.

Artikel 51.- (artikel 52 van het ontwerp). § 1. De voorziening in verbreking moet de middelen uiteenzetten, de wettelijke bepaling, waarvan de schending ingeroepen wordt, vermelden en door de eiser in verbreking ondertekend zijn.

Wordt de voorziening door de dienstplichtige ingediend, dan moet zijn handtekening naar gelang van het geval door een lid van het schepencollege, de bevoegde koloniale overheid of een Belgische diplomatieke of consulaire ambtenaar worden gelegaliseerd.

§ 2. Zij wordt bij een ter post aangetekend schrijven aan de griffie van het Hof van Verbreking gezonden :

door de Minister van Binnenlandse Zaken, vóór de sluiting van de lichtingsverrichtingen;

door de gouverneur, binnen vijftien dagen na de uitspraak der bestreden beslissing;

door de dienstplichtige, binnen vijftien dagen nadat deze kennis heeft gekregen van de bestreden beslissing.

.../...

§ 3. Wordt zij ingediend door de Minister van Binnenlandse Zaken of door de gouverneur, dan doet deze overheid er een afschrift van geworden aan de dienstplichtige.

§ 4. De in dit artikel bepaalde rechtsvormen zijn op straffe van nietigheid voorgeschreven.

Artikel 52.- (artikel 53 van het ontwerp). § 1. Het Hof van Verbreking doet uitspraak met opschorting van alle andere zaken.

§ 2. De griffier brengt de inwilliging of de afwijzing van de voorziening ter kennis van de gouverneur ten einde er aan de belanghebbende kennis van te geven. Hij brengt ze eveneens ter kennis van de Minister van Binnenlandse Zaken, zo deze de voorziening heeft ingediend.

Artikel 53.- (artikel 54 van het ontwerp). § 1. In geval van verbreking, wordt de zaak, naar gelang van het geval, naar de hoge militieraad, samengesteld uit andere leden, of naar een andere herkeuringsraad verwezen.

§ 2. Wordt de tweede beslissing vernietigd op dezelfde gronden als die, welke tot de eerste verbreking hebben geleid, dan voegt het rechtscollege, waarnaar de zaak is verwezen, zich naar de beslissing welke het Hof van Verbreking inzake h betwiste rechtspunt heeft uitgebracht.

A F D E L I N G VII.

De ontheffingscommissie.

Artikel 54.- (artikel 55 van het ontwerp). § 1. De ontheffingscommissie is samengesteld uit :

.../...

een opper- of hoofdambtenaar bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken, als voorzitter;

een legerofficier, als lid, en een ambtenaar bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken, als lid-verslaggever.

§ 2. Voor de voorzitter en voor ieder lid worden één of meer plaatsvervangers benoemd, die functies van dezelfde aard uitoefenen als de titularis.

§ 3. De voorzitter, het burgerlijk lid en hun plaatsvervangers worden aangewezen door de Minister van Binnenlands Zaken; het militair lid en zijn plaatsvervangers, door de Minister van Landsverdediging of zijn gemachtigde.

Artikel 55.- (artikel 56 van het ontwerp). De commissie doet uitspraak bij meerderheid van stemmen; zij kan de nodige onderzoekingen gelasten om de juistheid van de overgelegde stukken na te gaan.

Artikel 56.- (artikel 57 van het ontwerp). § 1. De commissie maakt, in de bij artikel 16 bepaalde orde van voorrang, de lijst op van de dienstplichtigen die het te lichten contingent overschrijden.

§ 2. Bij de overgifte van het contingent gaat zij, in de omgekeerde volgorde van voorrang, over tot de aanwijzing van de dienstplichtigen, die in de plaats van degenen die ongeschikt bevonden worden en van degenen die zich niet voor het geneeskundig onderzoek aanmelden, moeten overgegeven worden.

Zij kan deze aanwijzingen voorlopig doen mits rekening te houden met de waarschijnlijke uitval; de alzo overgegeven dienstplichtigen mogen echter niet tot de werkelijke dienst worden opgeroepen zolang hun overgifte niet door de commissie is bevestigd.

.../...

De commissie houdt rekening met de vervroegde afstand van het recht op ontheffing.

§ 3. Bij het einde van de verrichtingen in verband met de overgifte van het contingent wordt de ontheffingsverlening ter kennis van de belanghebbenden gebracht. Zij wordt vervolgens, met inachtneming van de verklaringen waarbij afstand van het recht op ontheffing werd gedaan, bij wijze van bericht en onder opgave van de categorieën van ontheven dienstplichtigen, in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt en in dezelfde vorm door toedoen van de gemeenteoverheid aangeplak

Zo de ontheffingsverlening niet ter kennis van de belanghebbende gebracht werd, moet deze binnen een maand na de bekendmaking in het Staatsblad zijn bezwaar indienen bij de commissie. De commissie doet uitspraak en brengt haar beslissing ter kennis van de reclamant.

§ 4. De commissie kan haar beslissingen, zelfs ambtshalve, wijzigen, zolang de verrichtingen niet zijn geëindigd.

§ 5. Niemand mag na zijn definitieve overgifte aan de militaire overheid worden ontheven, tenzij zijn aanspraken blijken uit de staat van inlichtingen die hij vóór deze overgifte voor juist heeft verklaard.

§ 6. Bij het einde van haar werkzaamheden sluit de commissie de lichtingsverrichtingen door de lijst van de ontheven dienstplichtigen definitief op te maken.

A F D E L I N G VIII.

Afstand van uitstel, van vrijstelling en van ontheffing.

Artikel 57.- (artikel 58 van het ontwerp). De dienstplichtige kan afstand doen van uitstel, vrijstelling en ontheffing; van de ontheffing kan hij ____ vooruit afzien.

.../...

De afstand dient op straffe van nietigheid te geschieden in de vormen, binnen de termijnen en bij de overheden, door de Koning bepaald.

H O O F D S T U K V.

Overgifte van het contingent in het recruterings- en indelingscentrum.

Artikel 58.- (artikel 59 van het ontwerp). De overneming van het contingent geschiedt volgens regelen, door de Koning bepaald.

Artikel 59.- (artikel 60 van het ontwerp). Zodra de dienstplichtige in het centrum aankomt, wordt hem een samenvatting der militaire wetten voorgelezen, waarvan de tekst door de Koning is vastgesteld.

Tegelijkertijd wordt hem verklaard dat die wetten op hem van toepassing zijn.

Door die voorlezing en die verklaring verkrijgt de dienstplichtige de hoedanigheid van militair.

Artikel 60.- (artikel 61 van het ontwerp). § 1. De dienstplichtigen worden gedurende ten hoogste zes dagen in het centrum opgehouden.

§ 2. Zij ondergaan er geneeskundige onderzoeken en selectieproeven.

.../..

Artikel 61.- (artikel 62 van het ontwerp). § 1. De hoofdgeneesheer van de gezondheidsdiensten van het centrum beslist over de geschiktheid tot de dienst van de aldaar gekeurde dienstplichtigen door ze in een der in artikel 43, § 4, bepaalde categorieën in te delen.

§ 2. Zo daartoe gronden zijn, doet hij eerst uitspraak nadat hij de belanghebbende in observatie heeft doen stellen. In zulk geval vindt het bepaalde in artikel 45 overeenkomstige toepassing.

§ 3. De beslissing over de geschiktheid tot de dienst wordt binnen acht dagen ter kennis gebracht van de provinciegouverneur en van de belanghebbende.

Artikel 62.- (artikel 63 van het ontwerp). § 1. De dienstplichtige, door de hoofdgeneesheer van de gezondheidsdienst van het centrum definitief afgekeurd, kan beroep bij de herkeuringsraad instellen.

§ 2. Om ontvankelijk te zijn, moet dat beroep :

1° zijn naam, voornamen, adres en militiewoonplaats,

2° ____ de aangevoerde gronden vermelden;

3° van zijn gelegaliseerde handtekening voorzien zijn;

4° binnen acht dagen na ontvangst der bij artikel 61, § 3, bepaalde kennisgeving, bij een ter post aangetekend schrijven aan de gouverneur van de provincie, waartoe zijn militiewoonplaats behoort, worden gezonden.

Artikel 63.- (artikel 64 van het ontwerp). Wanneer de dienstplichtige zich op de gestelde dag wegens ziekte of lichaamsgebrek, hechtenis of internering, niet naar het centrum kan begeven, wordt zijn verschijning uitgesteld.

.../...

Indien de verhindering, bepaald in lid 1 van dit artikel, op het einde van de verrichtingen inzake geneeskundig onderzoek nog bestaat of indien nog vóór het einde van die verrichtingen blijkt dat zij na die termijn zal blijven bestaan, verwijst de commandant van het centrum de belanghebbende naar de herkeuringsraad tot toepassing van het bepaalde betreffende het geneeskundig onderzoek ten huize.

Artikel 64.- (artikel 65 van het ontwerp). Wanneer de geschikt bevonden dienstplichtige het centrum verlaat, wordt hij huiswaarts gezonden in afwachting dat hij tot de werkelijke dienst wordt opgeroepen.

Hij die werkelijk en gewoonlijk in de Kolonie of in het buitenland, met uitzondering van de Britse Eilanden of een aan België grenzend land, verblijfhoudt, kan gemachtigd worden onmiddellijk in werkelijke dienst te treden zo hij in het land is teruggekeerd om zich naar het centrum te begeven.

Artikel 65.- (artikel 66 van het ontwerp). § 1. Het contingent wordt volgens de uitkomsten van de selectie bij de legereenheden ingedeeld.

§ 2. Van ambtswege worden evenwel voor de gezondheidsdienst aangewezen en in vredestijd in een hun voorbehouden opleidingscentrum tot militair brancardier opgeleid:

1° de bij artikel 117 van de Grondwet bedoelde bedienaren der erediensten;

2° zij die deel uitmaken van een in het land gevestigde kloostergemeente zonder te behoren tot het bezoldigd dienstpersoneel;

3° zij die zich uitsluitend en voortdurend wijden aan een missiewerk, buitenlands, waaraan de bevoegde overheden van een der in 1° hierboven bedoelde erediensten hun goedkeuring hebben gehecht;

.../...

4° zij die zich tot de geestelijke bedieningen of tot de missies voorbereiden en studenten in de godgeleerdheid zijn in een door het hoofd van de betrokken eredienst erkende inrichting.

§ 3. Bij een eenheid van de moederlandbasis in Congo wordt, op zijn verzoek, ingedeeld hij die sedert zijn achttiende jaar werkelijk en gewoonlijk in Congo of in Ruanda-Urundi verblijfhoudt en die vrijwillig dienst neemt in de reservekaders van de Weermacht voor de tijd van zijn dienstplicht, nadat hij met onbepaald verlof wordt gezonden.

Het voordeel van deze bepaling kan geweigerd worden aan degene die tot vervroegde indiensttreding is toegelaten.

Artikel 66.- (artikel 67 van het ontwerp). De dienstplichtige die beantwoorden aan de vereisten, gesteld door de Minister van Landsverdediging, mogen op hun verzoek aan de vorming van de reserve-kaders deelnemen. Zo het getal aanvragen beneden de behoeften blijft, kunnen zij verplicht worden deel te nemen aan de vorming van die kaders.

Artikel 67.- (artikel 68 van het ontwerp). Tenzij zijn verontschuldigingsgronden door de militaire overheid worden aangenomen, wordt de dienstplichtige die zich op de gestelde dag, maar na het gestelde uur, in het centrum aanmeldt, één dag langer gehouden.

Artikel 68.- (artikel 69 van het ontwerp). § 1. Achterblijver is hij die, tehuis opgeroepen, zich niet op de gestelde dag in het centrum aanmeldt.

Nochtans wordt de belanghebbende, in het geval bepaald in artikel 63, slechts als achterblijver beschouwd, zo hij zich niet op de nieuw gestelde dag aanmeldt of, bij voorkomend geval, het geneeskundig onderzoek ten huize niet ondergaat.

§ 2. Het bepaalde in § 1 is niet van toepassing op de dienstplichtige, die om vervroegde indiensttreding verzoekt. Zo hij niet verschijnt, wordt hij geacht van zijn aanvraag af te zien.

§ 3. De achterblijver wordt als dienstweigeraar behandeld. Al de bepalingen van artikel 6 zijn op hem van toepassing.

HOOFDSTUK VI.

De militaire dienst.

Artikel 69.-(artikel 70 van het ontwerp). § 1. Voor de dienstplichtigen die in het contingent zijn opgenomen, bedraagt de duur van de werkelijke dienst :

1° twaalf maanden, zo de belanghebbende niet deelneemt aan de vorming van de kaders der reserve-officieren en -onderofficieren;

2° dertien maanden, zo hij in aanmerking wil komen voor de recrutering van reserve-onderofficieren;

3° vijftien maanden, zo hij in aanmerking wil komen voor de recrutering van reserve-officieren.

§ 2. Deze tijdruimte gaat in de dag, waarop de daartoe opgeroepen belanghebbende in werkelijke dienst treedt.

Artikel 70.- (artikel 71 van het ontwerp). Voor de militairen gelden na afloop van de duur van de werkelijke dienst de volgende wederoproepingen :

1° de gewone wederoproepingen die in totaal ten hoogste zes en zestig of vier en zeventig dagen mogen bedragen, naargelang de belanghebbende al dan niet heeft deelgenomen aan de vorming van de reservekaders;

2° de door de omstandigheden vereiste spoedwederoproepingen, die de Koning gemachtigd is voor te schrijven en die Hij onmiddellijk ter kennis van de Kamers brengt;

3° de mobilisatie-wederoproepingen;

4° de wederoproepingen bij wijze van tuchtmaatregel, die overeenkomstig de wettelijke bepalingen zijn bevolen.

.../...

Artikel 71.- (artikel 72 van het ontwerp). Zodra hij in werkelijke dienst treedt, verkrijgt de dienstplichtige, die nog geen militair is, deze hoedanigheid op de bij artikel 59 bepaalde wijze.

Artikel 72.- (artikel 73 van het ontwerp). Na afloop van de duur van de werkelijke dienst en van elke wederoproeping wordt de dienstplichtige met onbepaald verlof gezonden.

De Koning kan de uitvoering van deze bepaling opschorten, indien de omstandigheden zulks vergen; in dat geval geeft Hij de Kamers hiervan onmiddellijk kennis.

Artikel 73.- (artikel 74 van het ontwerp). § 1. De manschappen die, bij het verstrijken van de duur van hun werkelijke dienst, door wangedrag, moedwil of kennelijke nalatigheid hun militaire opleiding niet hebben voltooid, worden, bij beslissing van de Minister van Landsverdediging, onder de wapenen gehouden totdat hun opleiding bevredigend wordt geacht.

§ 2. De manschappen die bij wijze van tuchtmaatregel met cachot of gevangenis werden gestraft en degenen die zich aan ongewettigde afwezigheid hebben schuldig gemaakt, worden :

voor iedere dag cachot of gevangenis twee dagen langer,
voor iedere dag ongewettigde afwezigheid vier dagen langer in dienst gehouden.

§ 3. De krachtens dit artikel opgelegde dienstverlenging mag niet meer dan honderd dagen na de werkelijke dienst duren. Zij mag het derde gedeelte van de duur der wederoproeping noch honderd dagen na iedere wederoproeping overschrijden.

Artikel 74.- (artikel 75 van het ontwerp). § 1. De dienstplichtigen in werkelijke dienst kunnen de volgende gewone verloven bekomen :

.../...

1° spoedverloven om gewichtige redenen;

2° gunstverloven. Tijdens de werkelijke dienst mogen deze verloven tezamen niet meer dan één dag per dienstmaand bedragen.

Tijdens spoedwederoproepingen of mobilisatie wordt de eventuele verlening van die verloven door de Minister van Landsverdediging geregeld.

3° verloven wegens buitengewone omstandigheden, ter beoordeling van de militaire overheid.

Deze verloven worden niet als werkelijke dienst aangerekend.

§ 2. Indien zijn gedrag niet goed is, kan de dienstplichtige het recht op de gewone verloven verbeuren.

§ 3. Zo de omstandigheden het vereisen, wordt de uitvoering van het bepaalde in § 1 geschorst.

Artikel 75.- (artikel 76 van het ontwerp). Afwezigheid wordt niet als werkelijke dienst gerekend, tenzij ze het gevolg is van in en door de dienst opgelopen kwetsuren of opgedane of verergerde ziekten.

Artikel 76.- (artikel 77 van het ontwerp). Behoudens buitengewone omstandigheden, beschikken de militairen over de nodige tijd om hun godsdienstplichten te vervullen op de dagen door hun eredienst gesteld.

Artikel 77.- (artikel 78 van het ontwerp). Het bijwonen van elementaire cursussen door de soldaten die lezen noch schrijven kunnen, is verplicht en wordt als een dienstaangelegenheid beschouwd.

Artikel 78.- (artikel 79 van het ontwerp). § 1. De Minister van Landsverdediging kan de militairen met onbepaald verlof aan een jaarlijkse monstering der effectieven doen deelnemen en hun verbieden het land zonder machtiging te verlaten. In dat geval wordt de weigering van machtiging met redenen omkleed.

.../...

§ 2.- Deze militairen kunnen gestraft en voor ten hoogste dertig dagen wederopgeroepen worden bij overtreding van de voorschriften die ter uitvoering van dit artikel worden gesteld.

HOOFDSTUK VII.

Vrijwillige dienstnemingen en wederdienstnemingen.

Artikel 79.- (artikel 80 van het ontwerp). In vredestijd kan aan ieder Belgisch staatsburger die tenminste zestien jaar oud is, toegestaan worden een contract van vrijwillige dienstneming aan te gaan.

De jongelieden beneden twintig jaar moeten doen blijken van de toestemming van hun vader, hun moeder-weduwe of hun daartoe door de familieraad gemachtigde voogd.

Wanneer de ouders gerechtelijk of feitelijk gescheiden zijn, kan de Minister van Landsverdediging de toestemming van de moeder als voldoende beschouwen, zo het kind aan haar hoede is toevertrouwd.

Artikel 80.- (artikel 81 van het ontwerp). Aan de militairen in werkelijke dienst kan toegestaan worden een contract van wederdienstneming aan te gaan. Dit geldt eveneens voor degenen die zich tot wederdienstneming hebben verbonden en voor de wederopgeroepenen.

Ook aan de manschappen met onbepaald verlof of definitief ontslagen kan toegestaan worden een contract van wederdienstneming aan te gaan.

.../...

Artikel 81.- (artikel 82 van het ontwerp). De Koning stelt de voorwaarden waaronder dienstnemingen en wederdienstnemingen kunnen aangegaan en verbroken worden.

Hij bepaalt, naar gelang van de categorieën van vrijwilligers, de bijzondere modaliteiten tot regeling van de verschillende soorten van dienstnemingen en wederdienstnemingen, de duur van de werkelijke dienst der dienstnemenden en d diensttijd der wederdienstnemenden.

De termijn van werkelijke dienst van de dienstnemenden mag niet minder bedragen dan die welke voor de dienstplichtig geldt.

Artikel 82.- (artikel 83 van het ontwerp). § 1. De dienstneming gaat in de dag waarop de akte ondertekend wordt.

§ 2. De wederdienstneming gaat in bij het verstrijken van de duur van de werkelijke dienst, van de vorige wederdienstneming of van de wederoproeping, in het geval bepaald in artikel 80, eerste lid, en de dag, waarop de akte ondertekend wordt, in het geval bepaald onder lid 2 van hetzelfde artikel.

§ 3. De tijd in de legerscholen doorgebracht om de algemene niet-militaire ontwikkeling van de vrijwilliger te verhogen wordt niet als werkelijke dienst medegerekend.

Artikel 83.- (artikel 84 van het ontwerp). Bij zijn indiensttreding verkrijgt de vrijwilliger de hoedanigheid van militai op de wijze bij artikel 59 voorgeschreven.

Artikel 84.- (artikel 85 van het ontwerp). Buiten de spoedverloven om gewichtige redenen heeft de vrijwilliger, indien zijn gedrag goed is, jaarlijks recht op een soldijverlof van vijftien of dertig dagen naargelang hij al dan niet drie jaar werkelijke dienst heeft gedaan.

.../...

Artikel 85.- (artikel 86 van het ontwerp). Na het verstrijken van de werkelijke dienst wegens dienstneming of wederdienstneming, wordt de vrijwilliger met onbepaald verlof gezonden en wordt hij voorts, wederoproepingen inbegrepen, behandeld zoals de klasse, genoemd naar het jaar waarin hij zich tot dienstneming verbonden heeft.

Deze bepaling is echter niet van toepassing op de vrijwilliger wiens dienstverbintenis werd verbroken. Voor hem gelden de verplichtingen der dienstplichtigen van zijn leeftijd of, zo de militieverrichtingen betreffende deze laatsten afgelopen zijn, de verplichtingen der dienstplichtigen die tot de eerstvolgende klasse behoren.

Daarentegen wordt de bij op pensioenstelling of bij reforme ontslagen vrijwilliger geacht aan zijn dienstplicht voldaan te hebben. Deze bepaling geldt niet voor de beroepsonderofficieren.

Artikel 86.- (artikel 87 van het ontwerp). De op rustpensioen gestelde onderofficieren, korporaals en brigadiers kunnen gedurende tien jaar en uiterlijk tot de leeftijd van vijftig jaar ter beschikking van de Koning of de door Hem aangewezen minister worden gehouden.

Artikel 87.- (artikel 88 van het ontwerp). In mobilisatietijd kunnen, onder de voorwaarden gesteld door de Koning of de minister die Hij aanwijst, dienstnemingen en wederdienstnemingen aangegaan worden voor de tijd dat het leger op oorlogsvoet staat. Bovendien worden de lopende dienstnemingen en wederdienstnemingen van rechtswege verlengd tot op de dag, gesteld voor het op vredesvoet brengen van het leger.

De oorlogsvrijwilligers zijn niet van hun verplichtingen inzake militie vrijgesteld, doch de onder de wapenen doorgebrachte tijd wordt in mindering gebracht van de termijn welke zij als dienstplichtigen zouden te doen hebben.

HOOFDSTUK VIII.

Vrouwelijke Dienst.

Artikel 88.- (artikel 89 van het ontwerp). In mobilisatietijd kan aan de vrouwen, onder de voorwaarden gesteld door de Koning of de minister die Hij aanwijst en voor de duur dat het leger op

.../...

op oorlogsvoet staat, toegestaan worden een contract van vrijwillige dienstneming aan te gaan.

HOOFDSTUK IX.

Diverse bepalingen.

Afdeling I.

Algemene bepalingen.

Artikel 89.- (artikel 92 van het ontwerp). Het uitstel, de vrijstelling, de definitieve of tijdelijke afkeuring of de ontheffing kunnen worden ingetrokken zo ze door bedrieglijke praktijken of op grond van onjuiste of onvolledige inlichtingen bekomen zijn en de dienstplichtige uit dien hoofde veroordeeld is.

De militieraad, de herkeuringsraad en de ontheffingcommissie zijn, ieder op eigen gebied, bevoegd om over die intrekkingen uitspraak te doen.

Heeft de hoge militieraad besloten tot de maatregel, waarvan men de intrekking vraagt, dan is deze raad alleen bevoegd om over die intrekking uitspraak te doen.

De zaak wordt door de Minister van Binnenlandse Zaken bij het rechtscollege of de commissie aanhangig gemaakt. Er wordt pas uitspraak gedaan nadat de belanghebbende is verzocht geworden zijn verdediging mondeling of schriftelijk voor te dragen. In ieder geval wordt de beslissing beschouwd als op tegenspraak genomen.

Intrekking kan niet meer uitgesproken worden, zo de veroordeling sedert meer dan twee jaar in kracht van gewijsde is gegaan.

.../...

Wanneer de intrekking is uitgesproken, wordt de betrokkene als dienstweigeraar behandeld. Al de bepalingen van artikel 6 zijn op hem van toepassing.

Artikel 90.- (artikel 98 van het ontwerp). Zolang de militairen niet met onbepaald verlof of voor onbepaalde tijd met verlof zonder soldij zijn, mogen zij zonder machtiging van de Minister van Landsverdediging niet in het huwelijk treden.

Vanaf de leeftijd van zeventien jaar tot die van volle negen en dertig mag aan niemand toegelaten worden een huwelijk aan te gaan tenzij hij een getuigschrift overlegt, waaruit blijkt dat hij aan de dienstplichtwetten heeft voldaan.

Artikel 91.- (artikel 99 van het ontwerp). Niemand kan tot een betrekking aan de Staat, de provincie of de gemeente worden toegelaten, tenzij hij het bewijs levert dat hij aan de dienstplichtwetten heeft voldaan.

Artikel 92.- (artikel 100 van het ontwerp). Het arbeidscontract is opgeschort zolang de dienstplichtige in een recruterings- en indelingscentrum opgehouden of in een gezondheidsinstelling van het leger in observatie gesteld wordt.

Artikel 93.- (artikel 101 van het ontwerp). § 1. De dienstplichtige die tot de recruteringsreserve behoort, moet, zo hij van woonplaats verandert, de burgemeester van zijn militiewoonplaats hiervan kennis geven.

Verlaat hij het grondgebied voor langer dan één maand, dan moet hij deze burgemeester en de provincie-gouverneur laten weten wanneer hij vertrekt en wanneer hij terugkomt.

Tevens moet hij naam en adres opgeven van een corresponden(een borg die hij, onder zijn verantwoordelijkheid, aanwijst om alle mededelingen inzake militie en werving in ontvangst te nemen.

.../...

§ 2. Hij die voor de militie is ingeschreven doch in het buitenland verblijfhoudt, mag eveneens een in België verblijfhoudende (correspondent / borg) aanwijzen. Bij ontstentenis van (correspondent / borg), worden voormelde mededelingen hem door de burgemeester van zijn militiewoonplaats toegezonden.

§ 3. Al de kennisgevingen aan de persoon of aan de woonplaats van de (correspondent / borg) zijn geldig.

Is de woonplaats van de dienstplichtige onbekend, dan worden de kennisgevingen geldig gedaan aan de burgemeester van de militiewoonplaats.

Artikel 94.- (artikel 102 van het ontwerp). De dienstplichtigen, die voor de militieraad of de hoge militieraad verschijnen, reizen op eigen kosten.

De reiskosten in België van de dienstplichtigen die voor de herkeuringsraad verschijnen of op last van deze raad in observatie gesteld worden, zijn, onder de door de Minister van Binnenlandse Zaken gestelde voorwaarden, ten laste van de Staat.

De reiskosten in België van de dienstplichtigen die zich naar het recruterings- en indelingscentrum begeven, zijn onder de door de Minister van Landsverdediging gestelde voorwaarden, ten laste van de Staat.

Artikel 95.- (artikel 97 van het ontwerp). De gouverneurs houden toezicht op de militieverrichtingen in hun provincie.

De arrondissementscommissarissen zijn, inzake militie, bevoegd alle gemeenten van hun arrondissement te controleren.

De gemeenteoverheden verlenen hun medewerking voor de toepassing van deze wet.

.../...

Afdeling II.

Strafbepalingen.

Artikel 96.- (artikel 90 van het ontwerp) Met een geldboete van vijftig frank tot vierhonderd frank wordt gestraft :

1° hij die tijdens een vergadering gewijd aan de militieverrichtingen, stoornis veroorzaakt of helpt veroorzaken en zich tegen het uitdrijvingsbevel van de voorzitter verzet;

2° de geneesheer die op een of meer vergaderingen van het rechtscollege inzake militie afwezig is, te laat komt, weigert de eed af te leggen of nalaat de hem aangewezen personen aan huis te bezoeken, zonder dat de voorzitter van dit college de aangevoerde redenen aannemelijk heeft geacht;

3° hij die, ter ontduiking van zijn eventuele verplichting om deel te nemen aan de vorming van de reservekaders, valse verklaringen aflegt of weigert de bewijskrachtige inlichtingen of stukken te verstrekken;

4° de werkgever die weigert aan de bevoegde overheden de inlichtingen, gevraagd hetzij door deze, hetzij door de om uitstel of vrijstelling verzoekende dienstplichtige, te verstrekken, of die onjuiste inlichtingen verstrekt;

5° hij die, door zijn ambt belast met het verstrekken van de inlichtingen voor de toepassing van deze wet vereist, wetens of uit nalatigheid onjuiste of onvolledige inlichtingen verstrekt.

Artikel 97.- (artikel 91 van het ontwerp) Met gevangenisstraf van acht dagen tot twee jaar wordt gestraft :

./.

1° hij die zich bij de geneeskundige onderzoeken voor een derde persoon doet of laat doorgaan, hetzij om hem definitief of tijdelijk te doen afkeuren, hetzij om hem geschikt voor de dienst te doen verklaren;

2° de dienstplichtige die zich aan bedrieglijke praktijken heeft schuldig gemaakt om uitstel, vrijstelling, definitieve of tijdelijke afkeuring ofwel ontheffing te bekomen;

3° de dienstplichtige die wetens onjuiste inlichtingen verstrekt of tracht te doen verstrekken of die wetens de in een militiestuk voorkomende onjuiste of onvolledige inlichtingen voor juist en volledig verklaart, zo de onjuistheid of het verzuim van dien aard zijn dat hij daardoor uitstel, vrijstelling, definitieve of tijdelijke afkeuring of wel ontheffing kan bekomen.

Artikel 98.- (artikel 93 van het ontwerp) Met geldboete van zes en twintig frank tot vijfhonderd frank wordt gestraft de ambtenaar van de burgerlijke stand, die tot de huwelijksvoltrekking overgaat, zonder dat hij zich het getuigschrift ten blijke dat de aanstaande echtgenoot aan de dienstplichtwetten heeft voldaan, doet overleggen.

Artikel 99.- (artikel 94 van het ontwerp) Als deserteur wordt behandeld :

1° de in het contingent opgenomen dienstplichtige die, tot de werkelijke dienst opgeroepen voordat hij de hoedanigheid van militair heeft verkregen, zich in vredestijd binnen vijftien dagen en in oorlogstijd binnen drie dagen na de gestelde datum niet bij zijn korps of dienst vervoegt

2° de dienstplichtige uit de recruteringsreserve die, krachtens artikel 1, § 4, opgeroepen, zich binnen drie dagen na de gestelde datum niet naar de aangewezen plaats begeeft;

3° de uitgeslotene die, krachtens artikel 14, § 4, ter beschikking van de Minister van Landsverdediging gesteld, zich binnen drie dagen na de gestelde datum niet naar de aangewezen plaats begeeft.

./.

Artikel 100.- (artikel 95 van het ontwerp) De bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn op de in deze wet omschreven misdrijven van toepassing.

Artikel 101.- (artikel 108 van het ontwerp) In het Strafwetboek wordt een artikel 135ter ingelast, luidend als volgt :

"Artikel 135ter. Met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden wordt gestraft hij die door giften, vergoedingen, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of macht, manschappen aanwerft of legerdienstverbintenissen uitlokt of inzamelt ten behoeve van vreemde legers of troepen.

De Koning kan afwijkingen van het verbod inzake aanwerving door giften, vergoedingen of beloften uitvaardigen."

Afdeling III.

Overgangsbepalingen.

Artikel 102.- (artikel 104 van het ontwerp) § 1. Zij die onder de vóór deze wet geldende wetgeving een militiestand hebben verworven, gaan in die stand naar het stelsel van deze wet over.

§ 2. De klassen vóór die van 1935 zijn ontslagen.

§ 3. Hij die een uitzonderingsuitstel of speciaal uitzonderingsuitstel heeft bekomen, waar hij uit hoofde van zijn leeftijd geen aanspraak op gewoon uitstel meer kon maken, is van rechtswege van de dienst in vredestijd vrijgesteld en wordt, wat de duur van de dienstverplichtingen betreft, behandeld zoals de klasse van zijn leeftijd.

./.

§ 4. Hij die reeds meer keren tijdelijk is afgekeurd dan het maximum bepaald in artikel 13, § 2, is niet van rechtswege definitief afgekeurd. Hij moet op zijn eerstvolgend geneeskundig onderzoek definitief afgekeurd of aangewezen worden.

§ 5. Al de bepalingen van artikel 6 zijn toepasselijk op hem die bij het in werking treden van deze wet voor dienstweigeraar is verklaard of beantwoordt aan de voorwaarden in de vóór deze wet geldende wetgeving gesteld om voor dienstweigeraar te worden verklaard.

§ 6. Hij die oproepingsuitstel heeft bekomen krachtens de besluitwet van 14 April 1945 op de dienstverplichtingen van de in de mijnen werkende miliciens wordt bij de eerstvolgende lichting ingedeeld.

Artikel 103 (artikel 105 van het ontwerp) De Koning of de door hem aangewezen ministers zijn gemachtigd de uitzonderlijke toestand van sommige vóór 1 Januari 1928 geboren dienstplichtigen te regulariseren met toepassing van de vóór deze wet geldende wetgeving.

Artikel 104.- (artikel 106 van het ontwerp) Hij die vóór de inwerkingtreding van deze wet een wanbedrijf, omschreven in de vóór deze wet geldende wetgeving, heeft gepleegd, blijft strafbaar met de straffen en onderworpen aan de bij die wetgeving bepaalde rechtsmachten.

Artikel 105.- (artikel 109 van het ontwerp) Het bepaalde in de besluitwet van 16 September 1944, houdende wijziging van de besluitwet van 31 Augustus 1944, ter invoering van een voorlopig stelsel voor de militie, de werving en de dienstverplichtingen in de van vijandelijke bezetting bevrijde gedeelten van het grondgebied, blijft van kracht tot 31 December 1951.

./.

Afdeling IV.

Slotbepalingen.

Artikel 106 (nieuw).- Opgeheven zijn :

1° de wetten op de militie, de werving en de dienstverplichtingen, samengeordend bij koninklijk besluit van 15 Februari 1937 en gewijzigd bij de wet van 20 Augustus 1947 en de wet van 21 Augustus 1948;

2° de besluitwetten betreffende het voorlopig stelsel voor de militie, de werving en de dienstverplichtingen, samengeordend bij de besluitwet van 22 December 1942 en gewijzigd bij de besluitwet van 5 Augustus 1943;

3° de besluitwet van 31 Augustus 1944, ter invoering van een voorlopig stelsel voor de militie, de werving en de dienstverplichtingen in de van vijandelijke bezetting bevrijde gedeelten van het grondgebied, gewijzigd bij de besluitwet van 16 September 1944;

4° het besluit van de Regent van 31 October 1944 betreffende het voorlopig stelsel voor de militie, de werving en de dienstverplichtingen;

5° de besluitwet van 14 April 1945 op de dienstverplichtingen van de in de mijnen werkende miliciens;

6° de besluitwet van 25 Juni 1946 tot wederinvoering van het normale militiestelsel, zoals zij is gewijzigd bij de besluitwet van 27 Februari 1947 en bij de wet van 20 Augustus 1947;

7° de besluitwet van 27 Februari 1947 houdende ontheffing van de actieve dienst, van de vóór 1 Januari 1928 geboren miliciens van de kantons Eupen, Malmedy en Sankt-Vith.

./.

Artikel 107.- (artikel 110 van het ontwerp). De Koning stelt de datum van de inwerkingtreding van deze wet vast, bepaalt de alsdan lopende verrichtingen welke door de vóór deze wet geldende wetgeving beheerst blijven dan wel onder de nieuwe bepalingen vallen. Hij treft de daartoe vereiste overgangsmaatregelen.

Gegeven te Brussel, de

VANWEGE DE REGENT :
De Minister van Binnenlandse Zaken,

De Minister van Landsverdediging,

Observations générales.

1. Le projet constitue une refonte complète de la législation réglant actuellement la matière de la milice. Il se substitue à celle-ci et entraînera l'abrogation de tous les textes légaux existants.

2. Le projet est pris en exécution de l'article 118 de la Constitution.

3. En de multiples endroits, le projet attribue directement des compétences d'exécution et même de réglementation à des ministres déterminés. Pareille pratique se développe de plus en plus. Si elle est de nature, dans certaines circonstances, à rendre plus souple l'activité réglementaire, il n'en demeure pas moins qu'elle constitue une immixtion du pouvoir législatif dans les pouvoirs que l'exécutif tient directement de la Constitution. C'est au Roi, titulaire du pouvoir exécutif, qu'il appartient de faire les règlements et arrêtés nécessaires pour l'exécution des lois. C'est le Roi qui nomme et révoque les ministres dont il fixe la compétence. Partant de cette observation, il y aurait lieu éventuellement de revoir les différents articles visés par elle et de les modifier en conséquence.

4. De nombreuses dispositions instituent des mesures de pure exécution. Ces dispositions, à caractère purement exécutif, alourdissent le projet et trouveraient mieux leur place dans les arrêtés royaux qui seront pris pour régler l'exécution de la loi et qui, à la différence d'une mesure d'exécution prise par la loi elle-même, pourront être modifiés aisément suivant les circonstances.

5. Au chapitre IX, il serait plus logique d'intervertir l'ordre des deux premières sections. En premier lieu viendraient les dispositions générales qui s'appliquent à l'ensemble du projet.

Viendraient ensuite les dispositions pénales qui ont un caractère plus restreint.

Il serait souhaitable de prévoir une dernière section qui serait intitulée "dispositions finales". Celles-ci abrogeraient expressément et individuellement les lois et arrêtés en vigueur actuellement. Ce procédé aurait l'avantage de faire disparaître tout doute, alors que l'article 103 du projet peut provoquer des hésitations.

EXAMEN DES ARTICLES.

Le Conseil d'Etat, tenant compte des observations qui seront faites lors de l'examen ci-après, proposera un texte contenant également des modifications de forme qui ne nécessitent aucun commentaire.

Chapitre premier.

Article 1er.-

a) Il serait souhaitable de préciser, tout au moins dans le commentaire des articles, que la naturalisation ordinaire entraîne l'obligation au service militaire.

e) La notion de "situation de milice définitive" n'est pas claire. Il conviendrait de la préciser, soit au commentaire, soit dans l'article. Si l'on entend par là : une situation qui a épuisé les opérations de milice, faut-il en conclure que l'inapte - lequel a épuisé les opérations de milice - peut être versé dans la Sécurité civile ?
La dernière phrase du littéra e) est trop concise et obscure.

Si l'intention du gouvernement est d'appliquer, mutatis mutandis, un certain nombre de règles du présent projet de loi aux citoyens affectés à la Sécurité civile, notamment les règles relatives à la durée du service, aux rappels, aux congés, etc..., ces dispositions trouveraient mieux leur place dans la loi qui organisera la Sécurité civile où elles pourront adopter une forme plus précise et plus détaillée.

Il serait préférable d'omettre cette dernière phrase du littéra e).

Article 2.-

La deuxième phrase de cet article peut prêter à discussion. Proroger, c'est prolonger un délai d'une durée déterminée. Quand cette durée n'est pas spécifiée, la prorogation risque de signifier que le délai est prolongé d'une durée égale à sa durée primitive. Ce n'est sans doute pas là la portée de la disposition de l'article 2.

En effet, en cas de mobilisation rendue nécessaire par un danger extérieur, le milicien dont les obligations militaires vont expirer à ce moment - le délai de quinze ans étant écoulé - ne sera pas libéré; ses obligations seront prorogées pour la durée de la mobilisation. Il en est de même en cas de désertion. Si le déserteur est repris avant l'expiration du délai de quinze ans, il fera entièrement son service militaire, même si le délai de quinze ans expire au cours du service. Ses obligations sont prorogées pour la durée du service.

Selon les explications fournies par le délégué du Ministre, il entre, en outre, dans les intentions du gouvernement de maintenir indéfiniment les obligations militaires du déserteur.

Il y aurait,dès lors,lieu de modifier la rédaction de l'article 2 du projet.

Chapitre II.

Article 3.-

L'obligation de l'inscription pèse à la fois sur le collège des bourgmestre et échevins et sur les intéressés. Il faut éviter que cette double obligation n'ait, dans le texte de la loi, un aspect contradictoire.

L'inscription par le collège des bourgmestre et échevins est notifiée aux intéressés. Ce n'est que subsidiairement que l'obligation de l'inscription pèse sur les intéressés eux-mêmes.

Il serait en outre utile dans un paragraphe supplémentaire de préciser la notion de domicile de milice.

Article 5.-

L'expression "le cas échéant" devrait être précisée : elle vise le cas des miliciens qui acquièrent la nationalité belge après 19 ans et des miliciens dont l'inscription est suspendue en vertu de conventions internationales au delà de l'époque à laquelle ils atteignent cet âge.

Article 6.-

b) "Le réfractaire, son père, sa mère, ou son tuteur, peuvent introduire un recours.".

L'ordre semble être successif. Il est cependant apparu, au cours de l'instruction de l'affaire, que la jurisprudence du ministère de l'Intérieur tend à considérer qu'est recevable le recours introduit par la mère seule, alors que le père vit et n'est pas empêché d'agir.

Dans ces conditions, il vaudrait mieux dire :
"Le réfractaire, son père, sa mère et son tuteur, peuvent...".

c) Le projet, pas plus que l'article 77 C des lois coordonnées, ne précise les modalités relatives à l'exercice de la contrainte. Celles-ci devraient être déterminées en tenant compte des articles 6 et 7 de la Constitution.

SECTION 3.

Le Conseil d'Etat suggère de diviser cette section en deux parties, l'une relative au sursis, l'autre à la dispense pour cause morale.

Article 9.-

b) 1. Dans l'hypothèse visée au 1er alinéa de ce littéra, il serait bon de préciser que les sursis sont accordés simultanément en bloc.

2. Il serait plus clair de faire un paragraphe distinct du second alinéa qui vise l'hypothèse inverse.

3. Au 1° du littéra b), le projet détermine les trois conditions exigées pour la reconnaissance de la qualité d'indispensable soutien de famille Il serait bon de préciser que ces trois conditions doivent être remplies simultanément.

4. Il est question à l'énumération de la troisième de ces conditions de "personnes assimilées", sans que celles-ci soient définies. Il serait souhaitable de renvoyer à l'article 17 qui les détermine.

5. L'expression "juridiction de milice" au dernier alinéa de la page VI devrait être précisée.

6. L'article 9, b, 3°, vise ceux qui depuis l'âge de dix-huit ans ont leur résidence effective et habituelle à l'étranger, dans un pays autre que la Colonie, les Iles britanniques et les pays limitrophes de la Belgique. Or, le 10° du même article vise, pour l'application de la même règl (droit au sursis), ceux qui résident à la Colonie ou à l'étranger sans distinction d'aucune sorte.

Les cas prévus spécialement par l'article 9 b, 3°, sont donc entièrement couverts par ceux prévus par l'article 9, b, 10°. Le 3° apparaît donc inutile.

En réalité, il a été inséré dans l'article 9, b, uniquement pour assurer le mécanisme de l'article 11, 3°.

Cet article stipule qu' "est dispensé du service en temps de paix et suit, en ce qui concerne la durée des obligations militaires, le sort de sa classe d'âge, 1° ..... 2° ..... 3° l'inscrit qui, en raison de son âge, n'a plus droit au sursis ordinaire et qui remplit les conditions déterminées aux 1°, 2° et 3° du b de l'article 9, ou à l'article 10.".

Donc l'inscrit qui, en raison de son âge, n'a plus droit au sursis ordinaire et qui, depuis l'âge de dix-huit ans, a sa résidence effective et habituelle à l'étranger, dans un pays autre que la Colonie, les Iles britanniques et les pays limitrophes de la Belgique, est dispensé du service militaire en temps de paix.

Le Conseil d'Etat est d'avis que le 3° de l'article 9, b, devrait être supprimé parce qu'il paraît inutile au sein de cet article. La disposition qu'il contient devrait expressément figurer au 3° de l'article 11.

7. Au 4°, il serait préférable de dire "le personnel du fond de la mine"; en effet, cette expression correspond mieux à l'énumération que fait au sujet de ce paragraphe l'exposé des motifs (p. 127 bis).

De plus, s'il entre dans les intentions du gouvernement de comprendre parmi ce personnel les "délégués" à l'inspection des mines, il y aurait lieu de le préciser.

Article 11.-

Le 1° fait allusion au sursis illimité prévu dans la législation actuelle et qui a disparu du projet. Il serait souhaitable de le préciser.

Le 3° devrait être complété suite à la suppression proposée du 3° de l'article 9 b). L'expression "Iles britanniques" n'est pas l'appellation officielle du Royaume-Uni de Grande Bretagne et d'Irlande du Nord. Il y aurait lieu d'utiliser cette dernière appellation. S'il y a lieu d'inclure l'Eire parmi les territoires voisins, il convient de le préciser.

Article 12.-

Le mot "pourvoyance", quoique employé dans la législation antérieure, n'est pas français.

S'il lui a été donné un sens précis, il est néanmoins préférable de le remplacer par une expression correcte.

Article 14.-

Le littéra c) établit une procédure de "constatation de légalité et de régularité" qui n'est réglée par aucun texte. Les lois coordonnées de 1937 visaient déjà pareille procédure.

En fait, les opérations se déroulent comme suit : le gouverneur transmet le dossier qu'il possède au procureur général du ressort, celui-ci transmet le dossier au procureur du Roi du domicile de l'intéressé. Le procureur du Roi saisit le tribunal qui rend un jugement constatant la régularité et la légalité de la décision. L'intéressé n'est pas nécessairement appelé.

Il y aurait lieu de régler cette procédure par un texte plus précis qui réserverait à l'intéressé la faculté de se défendre dans cette instance.

Article 23.-

Cet article est superflu. Si le milicien n'est ni exclu, ni libéré du service suite à une convention internationale, il va de soi qu'il soit désigné pour le service.

NOTE: Le texte proposé par le Conseil d'Etat à la suite des observations omet l'article 23 du projet. Les observations qui suivent continueront à se référer à la numérotation du projet. Celle-ci ne correspondra plus à celle du texte proposé par le Conseil d'Etat.

Article 24.- (article 23 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

Au littéra b) le délai de quinze jours comptés depuis la parution au Moniteur peut paraître très court. Peu de miliciens lisent le Moniteur. Ne serait-il pas préférable de faire courir le délai à compter de l'affichage ?

Article 25.- (article 24 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

b) Les suppléants doivent exercer, en dehors de la juridiction de milice, les mêmes fonctions que les titulaires. Mais un juge peut être suppléant du président d'un tribunal de première instance. C'est pourquoi il vaut mieux dire : "des fonctions de même nature".

d) La notion de fonctionnaire de première catégorie est créée par l'arrêté royal du 2 octobre 1937 relatif au statut des agents de l'Etat. C'est une notion que le Roi peut modifier en usant du pouvoir réglementaire qui lui est conféré par l'article 66 de la Constitution. Il ne convient pas que cette notion soit accidentellement figée par une disposition de loi qui ne traite pas de la matière.

Une circulaire ministérielle peut donner les directives nécessaires au gouverneur.

Article 29.- (Article 28 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

a) Alinéa 2. Le projet ne reconnaît pas le droit de défense devant le conseil de milice et le conseil supérieur de milice en matière d'exclusion obligatoire.

La matière de l'exclusion obligatoire est réglée par l'article 14 du projet. En raison du caractère obligatoire de l'exclusion, la comparution du milicien peut paraître inutile. Ne peut-on cependant concevoir que des erreurs matérielles soient commises au détriment d'un milicien, telle une confusion de nom, et ne serait-il pas souhaitable de toujours inviter l'intéressé à comparaître ? La convocation pourrait être

rédigée de manière qu'il comprenne que sa comparution n'est pas obligatoire si elle s'avère inutile à ses yeux .

e) Dernier alinéa. La décision sera-t-elle réputée contractoire si le milicien ou son fondé de pouvoir n'a pas été touché ?

La rédaction de l'article est formelle à ce sujet.

Article 30.- (Article 29 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

Pour les raisons invoquées à l'examen de l'article 25, le Conseil d'Etat propose des modifications analogues aux littéras b) et d).

Article 31.- (Article 30 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

L'exposé des motifs éclaire la portée de cet article.

Article 33.- (Article 32 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

a) 2°. Le mot "motifs" serait remplacé avantageusement par "moyens".

b) In fine. Le mot "infraction" a un sens pénal. Le refus de légaliser une signature n'est pas une infraction. Il serait préférable de répéter le mot "refus".

Article 34.- (Article 33 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

La légalisation de la signature du milicien est une formalité peu efficace en l'espèce. Par contre, elle risque d'exposer les intéressés à des dangers accrus de voir expirer les délais avant que leur recours ne soit pris.

Article 38.- (Article 37 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

a) La matière de l'exolusion obligatoire amène la même remarque que celle qui a été faite lors de l'examen de l'article 29 a).

c) Dernier alinéa. Il y a lieu de faire la même remarque que celle qui a été faite lors de l'examen de l'article 29 e), dernier alinéa.

Article 39.- (Article 38 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

d) Il semble que les directives données quant à la désignation du médecin civil seraient mieux à leur place dans un arrêté d'exécution.

Article 40.- (Article 39 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

2° Comme il n'a pas encore été parlé dans le projet des centres de recrutement et de sélection, il serait plus clair de compléter ce 2° en renvoyant aux articles qui traitent de cette matière.

Article 45.- (Article 44 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

Le dernier alinéa de cet article peut prêter à confusion. Il s'agit d'une disposition qui règle une mesure d'exécution. Celle-ci trouverait sa place dans l'arrêté royal qu'annonce l'article 20. Il serait préférable d'omettre cet alinéa dans le texte de la loi.

Article 47.- (Article 46 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

Littéra h) . Le Conseil d'Etat signale l'inégalité flagrante instaurée par cet article entre les Belges vivant en Belgique et ceux qui vivent à la Colonie ou à l'étranger.

Si le milicien passe son examen médical à l'étranger les frais sont à sa charge.

S'il revient en Belgique pour accomplir les formalités, les frais de voyage sont à sa charge.

Article 48.- (Article 47 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

b) La fin du premier alinéa du b) n'est pas claire. Quand un milicien malade ne se trouve pas en un lieu auquel s'étend la compétence territoriale du conseil de milice qui doit connaître de son cas, c'est le conseil de milice du lieu où il se trouve qui désigne les deux médecins. Il convient de le dire clairement dans la loi.

Article 49.- (Article 48 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

Dernier alinéa. Le Conseil d'Etat renouvelle la remarque qu'il a faite lors de l'examen des articles 29 e) et 38 d).

Article 53.- (Article 52 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

b) Cette information est donnée par voie postale ordinaire. Cette pratique n'a suscité aucun inconvénient à ce jour. Peut-être la voie recommandée donnerait-elle une plus grande sécurité.

Article 58.- (Article 57 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

L'expression "sous réserve des exceptions résultant de l'expiration des délais" fait double emploi avec le second alinéa de cet article.

Elle devrait être omise.

Article 59.- (Article 58 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

Cet article est entièrement consacré à des mesures d'exécution. Celles-ci seraient mieux à leur place dans l'arrêté royal qui règlera l'exécution de la loi.

Article 61.- (Article 60 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

b) La fin de la phrase "tant pour vérifier leur aptitude au service ..... aux capacités de chacun" devrait figurer dans l'exposé des motifs.

Article 62.- (Article 61 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

Le Conseil d'Etat relève la profonde différence existant en matière de décision d'aptitude entre le régime organisé par le projet et le régime de la loi en vigueur.

En effet, dans le régime en vigueur, le bureau de recrutement constitue un premier degré de juridiction. Toutes ses décisions peuvent être déférées au conseil de révision.

Dans le régime du projet, si le milicien qui se juge inapte n'a pas pris l'initiative de s'adresser préalablement au conseil de révision dans les formes et délais prévus, il sera sans recours contre la décision d'aptitude qui serait prise à son sujet.

Article 63.- (Article 62 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

Cet article confirme l'observation précédente. Le milicien est sans recours contre la décision d'aptitude prise en vertu de l'article 62, mais un recours lui est ouvert contre une décision d'inaptitude.

Article 65.- (Article 64 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

L'expression "Iles britanniques" n'est pas l'appellation officielle du Royaume-Uni de Grande Bretagne et d'Irlande du Nord. Il y aurait lieu d'utiliser cette dernière appellation. S'il y a lieu d'inclure l'Eire parmi les territoires voisins, il convient de le préciser.

Article 66.- (Article 65 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

1. L'existence de la base métropolitaine au Congo soulève un problème constitutionnel.

L'article 1er de la Constitution ne permet que le recrutement par engagements volontaires des troupes belges destinées à la défense des colonies.

La consécration, dans une loi, de l'existence de la base métropolitaine au Congo ne peut aller à l'encontre de l'article 1er de la Constitution.

Comme, selon les déclarations du délégué du Ministre de l'Intérieur, il n'entre pas dans les intentions du gouvernement d'envisager une affectation à cette base sans le consentement de l'intéressé, la rédaction du litt. c) de cet article devrait faire mieux ressortir qu'il s'agit d'une faculté et non d'une obligation.

2. Le dernier alinéa de cet article devrait également être modifié pour qu'apparaisse plus clairement le sens de l'expression "Cette disposition ne doit pas .....".

Le sens de cet alinéa n'apparaît d'ailleurs pas à la simple lecture.

Cet alinéa semble signifier que l'autorité militaire peut refuser le bénéfice de l'affectation prévue à l'alinéa 1er de cet article, au milicien qui demande un devancement d'appel. Elle pourrait donc envoyer ce milicien faire son service en Belgique. Si telle est bien l'intention du gouvernement, le texte devrait être modifié dans la forme proposée par le Conseil d'Etat.

Article 71.- (Article 70 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

1° En vertu de ce 1°, le milicien qui a concouru, même s'il a échoué, est tenu à un rappel prolongé. Si l'échec est volontaire, on comprend qu'il entraîne une sanction.

Mais le milicien qui échoue sans mauvaise volonté se voit en quelque sorte pénalisé.

Ne serait-il pas plus logique de dire "Selon que l'intéressé participe ou non à la formation des cadres de réserve."?

Article 74.- (Article 73 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

Il convient de remplacer le mot "assentiment" par "décision".

Article 79.- (Article 78 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

Le premier alinéa de cet article est de pure exécution. Le gouvernement peut prendre ces mesures en toutes circonstances. Il conviendrait d'omettre cet alinéa.

CHAPITRE IX.

Les matières traitées dans les deux premières sections devraient être présentées dans un ordre inverse. Il serait plus logique que viennent d'abord les dispositions d'ordre général et que suivent les dispositions pénales, dont la portée est plus restreinte.

Les dispositions insérées dans la section I du projet et qui n'ont pas un caractère pénal, tel l'article 92, seraient mieux à leur place dans la section qui comprend les dispositions générales.

Article 90.- (Article 96 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

Le projet ne reprenant pas la disposition constituant l'article 68 f de la loi en vigueur, les infractions visées par l'article 90 seront constatées selon les règles du droit commun.

Article 93.- (Article 98 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

Cet article établit une peine de vingt-six à cinq cents francs contre l'officier de l'état-civil qui a procédé aux publications de mariage, sans se faire produire le certificat établissant que le futur époux a satisfait aux lois de milice.

Cet article est identique à l'article 264 du Code pénal. C'est la même disposition, mais à la suite d'une distraction du législateur, relevée par Picard dans le Tome VI des Pandectes (Introduction, page XXXIV), elle punit les publications de mariage alors que le Code pénal punit la célébration même du mariage.

Lors des travaux préparatoires du Code pénal, le législateur de 1867 a voulu expressément exclure de l'infraction les publications; le projet de Haus ne visait que les publications à l'inverse du texte définitif, qui ne vise que la célébration du mariage.

Dans son rapport à la Chambre, Moncheur fit remarquer que le fait incriminé ne devait pas être le fait de l'inscription qui précède le mariage , mais bien celui de la célébration même, puisque l'inscription ne lie pas les futurs époux, ainsi que le prouve l'article 65 du Code civil qui déclare les publications sans effet si le mariage n'a pas été célébré dans l'année. Conformément à la même pensée, d'Annethan, dans son rapport au Sénat, ne parla non plus que de la célébration du mariage.

Le Conseil d'Etat estime qu'il faut mettre fin à cette anomalie en visant la célébration du mariage dans l'article 93 du projet de loi.

Article 96.- (supprimé dans le texte du Conseil d'Etat).

Cet article va de soi. Il résulte des pouvoirs conférés à l'Exécutif par la Constitution. Il peut être omis.

Article 97.- (Article 95 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

Seul l'alinéa 2 de cet article est indispensable parce qu'il étend la compétence du commissaire d'arrondissement.

Les gouverneurs et les autorités communales doivent normalement concourir à l'exécution des lois.

Article 98.- (Article 90 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

La notion du congé sans solde d'une durée indéterminée n'est pas précisée dans la loi. La différence qui existe entre cette notion et celle du congé illimité ne peut être dégagée.

Il conviendrait de la faire ressortir.

Article 101.- (Article 93 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

On peut douter de l'efficacité de la règle contenue dans cette disposition. Le répondant est un terme impropre car la personne revêtue de cette qualité n'a aucune responsabilité personnelle. Ce n'est,en réalité,qu'un simple correspondant.

Cet article risque de multiplier les réfractaires involontaires. Il serait possible de tempérer la rigueur de cette disposition par des instructions ministérielles qui chargeraient les administrations communales de se transmettre les avis utiles pour assurer une destination efficace à toutes les notifications prévues dans le présent projet de loi.

Article 103.-

Cet article devrait pour plus de précision prévoir l'abrogation expresse des lois et arrêtés en vigueur.

Il figurerait à la fin du projet dans un dernier chapitre qui serait intitulé "dispositions finales".

Article 105.- (Article 103 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

L'article 105 donne aux Ministres de l'Intérieur et de la Défense nationale le pouvoir exorbitant de faire application de n'importe quelle disposition de la législation antérieure pour "régulariser la situation exceptionnelle de certains miliciens nés avant le 1er janvier 1928".

Cet article donne aux ministres visés un pouvoir discrétionnaire, le projet ne donnant point de définition de la"situation exceptionnelle".

D'autre part, il résulte des articles 8 de l'arrêté-loi du 31 août 1944 et 4 de l'arrêté-loi du 25 juin 1946 que

peuvent être dispensés du service en temps de paix tous ceux dont la présence dans un service ou emploi en dehors de l'armée est jugée d'intérêt national. Un pouvoir discrétionnaire est donné au Ministre de la Défense nationale pour appliquer cette disposition.

Ces dispositions combinées avec l'article 105 du projet ne permettent de dégager aucun critère objectif et seraient de nature à rendre difficile le contrôle juridictionnel des actes accomplis dans ce domaine.

Article 107.-

Cette disposition, telle qu'elle est formulée, a pour objet de maintenir en vigueur la réglementation fondée sur la législation abrogée, dans la mesure où cette réglementation trouverait un fondement juridique dans la nouvelle loi.

Cette disposition paraît sans utilité.

En effet, les arrêtés royaux, bien que fondés sur une législation abrogée, demeurent en vigueur dans la mesure où la règle de droit qui leur sert de fondement est reprise dans la législation nouvelle.

Au surplus, la disposition offre le grave inconvénient de consacrer législativement des dispositions réglementaires qui ne pourraient, dès lors, plus être modifiées qu'en vertu de la loi.

Le Conseil d'Etat propose d'omettre l'article 107.

Article 108.- (Article 101 du texte proposé par le Conseil d'Etat).

Cette disposition n'a pas un caractère transitoire. Elle est, d'autre part, étrangère à la matière de la milice.

Le gouvernement a voulu profiter de la présentation du présent projet pour modifier l'article 135ter du Code pénal dont la rédaction est défectueuse.

Il conviendrait de placer cet article parmi les dispositions pénales.

L'expression "sans préjudice de l'application de lois pénales plus sévères" peut être omise. Il va de soi que, si d'autres dispositions pénales sont applicables, elles seront mises en action.

PROJET DE LOI.

CHARLES, Prince de Belgique,
Régent du Royaume,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition du Ministre de l'Intérieur et du Ministre de la Défense nationale,

NOUS AVONS ARRETE ET ARRETONS :

Le Ministre de l'Intérieur et le Ministre de la Défense nationale sont chargés de présenter en Notre nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

CHAPITRE PREMIER.

Des obligations militaires et de l'affectation des miliciens à l'organisation de la sécurité civile.

Article 1er.- § 1er. Tout citoyen belge doit accomplir le service militaire.

§ 2. Hormis le cas d'inaptitude physique et sans préjudice de l'exécution des conventions internationales, ce service ne comporte aucune exemption. Il a la priorité sur tout autre service.

§ 3. L'armée se recrute par des appels annuels et par des engagements et des rengagements volontaires.

§ 4. Les miliciens font partie de la réserve de recrutement depuis le 1er janvier de l'année pendant laquelle ils atteignent dix-sept ans, jusqu'au moment de leur incorporation dans l'armée ou de l'extinction de leurs obligations militaires. Cette réserve ne peut être appelée au service qu'en cas de guerre ou lorsque le territoire est menacé.

§ 5. Les miliciens qui ont une situation de milice définitive (?) peuvent être affectés à l'organisation de la sécurité civile. Cette affectation remplace définitivement les obligations militaires par des obligations civiles.

Article 2. Les obligations militaires des miliciens ont un durée de quinze ans à compter du ler janvier de l'année qui donne son nom à la classe à laquelle le milicien appartient.

Si le milicien est mobilisé avant l'expiration de ce délai, la durée de ses obligations militaires est prorogée pour le temps de la mobilisation. L'expiration du délai ne dégage à aucun moment le déserteur de ses obligations militaires. Hormis ces deux cas, la durée des obligations militaires ne peut être prolongée au-delà du 31 décembre de l'année pendant laquelle l'homme atteint trente-neuf ans.

CHAPITRE II.

De l'inscription des miliciens.

Article 3.- § ler. Le collège des bourgmestre et échevins inscrit les Belges, dès l'année au cours de laquelle ils ont seize ans, sur les listes de la levée qui porte le millésime de l'année pendant laquelle ils atteindront vingt ans.

§ 2. Celui qui devient Belge entre seize et trente-quatre ans est inscrit sur les listes de la levée suivante s'il ne peut plus participer aux opérations de la levée à laquelle son âge le rattache.

§ 3. L'inscription est notifiée à chaque intéressé.

§ 4. Celui qui n'a pas reçu la notification de son inscription est tenu d'adresser une réclamation au collège, et, s'il y a lieu, de se faire inscrire; cette obligation est rappelée annuellement aux intéressés par voie d'affiche.

Le collège statue, par décision motivée, sur réclamation des intéressés contre les omissions et les inscriptions indûment faites.

§ 5. Le lieu de l'inscription du milicien détermine son domicile de milice.

§ 6. Le Roi détermine les règles à suivre et les délais à observer pour assurer l'application du présent article.

Article 4.- Le gouverneur de province ordonne la radiation de ceux qui ont été indûment inscrits sur les listes arrêtées par le collège et l'inscription des omis qui ne sont pas encore réfractaires.

Article 5.- Est réfractaire le Belge qui n'est pas inscrit au 31 décembre de l'année pendant laquelle il a atteint dix-neuf ans. Pour le milicien qui a acquis la nationalité belge après l'âge de dix-neuf ans et pour le milicien dont l'inscription est suspendue, en vertu de conventions internationales, au-delà de l'époque à laquelle il a atteint dix-neuf ans, cette date est reculée jusqu'à l'expiration d'un délai de trois mois à compter du jour depuis lequel l'intéressé devait légalement être inscrit.

Article 6.- § ler. Le gouverneur porte le non-inscrit au registre des réfractaires et des retardataires et lui notifie cette mesure.

§ 2. Le réfractaire, son père, sa mère et son tuteur, peuvent introduire un recours près du Ministre de l'Intérieur, qui apprécie les motifs d'excuses invoqués.

Si le recours est accueilli, l'intéressé est rayé du registre des réfractaires et des retardataires. Il est, dès lors, inscrit sur les listes de la prochaine levée à moins qu'il n'ait comparu au centre de recrutement et de sélection. Dans ce cas, il suit désormais le sort des miliciens avec lesquels il a comparu.

§ 3. Le réfractaire est déféré dès la prochaine session d'examen médical, au besoin par voie de contrainte, au centre de recrutement et de sélection. Il peut cependant subir l'examen médical à la Colonie ou à l'étranger dans les mêmes conditions que les inscrits.

S'il est reconnu apte, il est appelé au service en même temps que les miliciens avec lesquels il a comparu, mais il ne peut être envoyé en congé illimité qu'après avoir accompli deux ans de service actif; il suit, pour le surplus, le sort de la classe à laquelle il a été rattaché.

S'il est reconnu inapte, il est exempté ou ajourné conformément aux dispositions de l'article 13. S'il est reconnu apte après ajournement, il est traité comme il est dit à l'alinéa précédent.

§ 4. Les réfractaires ne peuvent être recherchés ni maintenus au-delà du 31 décembre de l'année pendant laquelle ils ont atteint trente-neuf ans.

CHAPITRE III.

De la formation du contingent.

Section I.

Des miliciens appelés à former le contingent.

Article 7.- Sont appelés à former le contingent de la levée annuelle, les miliciens inscrits sur les listes de cette levée, ceux qui ont demandé à servir par devancement d'appel, les sursitaires et les ajournés des levées précédentes et les réfractaires non encore reconnus aptes.

Section II.

Des devancements d'appel.

Article 8.- L'inscrit est admis à servir avec la classe qui porte le millésime de l'année pendant laquelle il atteint dix-huit ou dix-neuf ans, à condition d'être reconnu apte au service.

Section III.

Des sursis et de la dispense du service pour cause morale.

A. Des sursis.

Article 9. § ler. Aussi longtemps qu'il est appelé à former le contingent d'une levée portant le millésime d'une des années pendant lesquelles il atteint l'âge de vingt à vingt-quatre ans, l'inscrit est en droit d'obtenir, dans les conditions prévues aux §§ 2 et 3 du présent article, un sursis ordinaire le rattachant chaque fois à la levée suivante.

§ 2. Si le nombre de demandes n'est pas jugé trop élevé par le Ministre de l'Intérieur et le Ministre de la Défense nationale, l'inscrit ne doit justifier d'aucun motif.

En ce cas, toutes les demandes de sursis sont accueillies simultanément.

§ 3. Si le nombre de demandes est jugé trop élevé, les sursis sont accordés par le Conseil de milice.

Ont seuls droit à ce sursis :

1° celui qui est l'indispensable soutien de ses père et mère ou de l'un d'eux ou, si ceux-ci sont décédés, de ses aïeuls ou de l'un d'eux, ou d'un ou plusieurs frères ou soeurs orphelins.

Pour qu'un milicien soit reconnu indispensable soutien de famille, il faut à la fois :

que l'appoint de ses ressources professionnelles soit indispensable pour assurer l'entretien de la famille;

que le père ou l'aïeul soit décédé ou ait atteint soixante ans;

que les ressources cumulées du père et de la mère ou des personnes y assimilées conformément à l'article 17, § 2, 1°, n'excèdent pas la somme de 18.000 francs augmentée d'un

quart par personne à charge au sens des dispositions légales concernant la taxe professionnelle.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en conseil des ministres, modifier cette somme de 18.000 francs en raison directe des variations du coût de la vie.

Les conditions relatives à l'âge des parents, à la composition et aux charges de la famille, doivent être remplies au moment de l'introduction de la demande.

Les ressources à envisager sont celles de l'année civile qui précède la date d'introduction de la demande de sursis. Elles comprennent :

le montant des revenus professionnels déclarés à la taxe professionnelle sous déduction de quinze pour cent;

tous autres revenus nets quelle qu'en soit la source, le terme "net" étant entendu dans l'acception qui lui est donnée par les lois relatives aux impôts sur les revenus.

Toutefois, le Conseil de milice et le Conseil supérieur de milice peuvent avoir égard aux ressources présumées de l'année en cours, s'il est établi que celles-ci seront notablement inférieures à celles de l'année précédente.

Le Roi ou le ministre qu'Il désigne détermine la forme de la déclaration des ressources à produire à l'appui des demandes, ainsi que les mesures à prendre pour en contrôler l'exactitude.

En cette matière est levé le secret professionnel imposé aux fonctionnaires de l'administration des contributions directes en vertu des lois relatives aux impôts sur les revenus.

Les ressources de ceux qui ont leur résidence effective et habituelle à la Colonie ou à l'étranger peuvent être évaluées en tenant compte de la différence du pouvoir d'achat de la monnaie;

2° le père qui a un ou plusieurs enfants d'un mariage dissous par le décès de son épouse;

3° les officiers de marine, les élèves des écoles de navigation et des écoles de pêche, les mécaniciens, chauffeurs et matelots spécialisés de la marine de l'Etat, de la marine marchande et de la flotte de pêche;

4° les ingénieurs du corps des mines et le personnel du fond de la mine;

5° celui qui, au moment où son terme de service actif devrait prendre cours, aurait un frère sous les armes comme milicien d'une classe précédente, ou dont un frère fait partie de la même levée. Dans ce dernier cas, le droit du plus jeune l'emporte;

6° le premier appelé d'une famille qui compte au moins cinq enfants en vie;

7° celui qui justifie d'un intérêt d'enseignement, d'études ou d'apprentissage;

8° celui qui est indispensable aux besoins d'une exploitation agricole, industrielle ou commerciale, à laquelle il se livre pour son compte ou pour le compte de ses parents;

9° celui qui réside à la Colonie ou à l'étranger.

Article 10.- § ler. L'inscrit qui, après l'expiration du délai imparti pour l'introduction des demandes de sursis ordinaire, mais avant d'avoir terminé son terme de service actif, vient à remplir, par suite du décès d'un membre de la famille, les conditions déterminées à l'article 9, § 3, 1° ou 2°, a droit à un sursis extraordinaire le rattachant à la levée suivante.

§ 2. Pour l'octroi de ce sursis, le Conseil de milice et le Conseil supérieur de milice peuvent avoir égard aux ressources présumées de l'année suivante.

§ 3. Si l'intéressé est compris dans le contingent d'une levée ultérieure, il lui est tenu compte du temps qu'il aurait déjà passé sous les armes.

B. De la dispense pour cause morale.

Article 11.- Est dispensé du service en temps de paix et suit, en ce qui concerne la durée des obligations militaires, le sort de sa classe d'âge :

1° l'inscrit qui a au moins cinq frères ou soeurs en vie et dont aucun frère n'a déjà bénéficié du sursis illimité prévu par la législation antérieure abrogée, de la dispense du service en temps de paix ou de la libération.

Si ces conditions sont remplies par plusieurs frères faisant partie de la même levée et faisant valoir valablement leurs droits, la dispense n' st accordée qu'à l'aîné;

2° celui qui devient Belge après le 31 décembre de l'année pendant laquelle il a atteint vingt-quatre ans, ou après avoir satisfait à des obligations de service actif dans son pays d'origine;

3° l'inscrit qui, en raison de son âge, n'a plus droit au sursis ordinaire et qui remplit les conditions déterminées à l'article 9, § 3, 1° ou 2°, ou à l'article 10 ou qui, depuis l'âge de dix-huit ans, a sa résidence effective et habituelle à l'étranger dans un pays autre que la Colonie, les Iles britanniques et les pays limitrophes de la Belgique;

4° l'inscrit qui, en raison de son âge, n'a plus droit au sursis ordinaire et qui au moment de l'introduction de sa demande remplit depuis deux ans au moins les conditions déterminées à l'article 9, § 3, 3° ou 4°.

Article 12.- La dispense du service ne peut être accordée à un milicien, comme indispensable soutien de famille, si un membre de sa famille a déjà bénéficié de cette mesure. Cette disposition ne s'applique pas si ce dernier est décédé ou marié.

Section IV.

De l'exemption et de l'ajournement pour cause physique.

Article 13.- § ler. Est exempté le milicien qui, en raison de

sa constitution générale, d'infirmités ou de maladies incurables, est reconnu inapte à tout service.

Hormis le cas d'inaptitude tout à fait manifeste, nul ne peut être exempté s'il n'a fait l'objet d'un ajournement pour le même motif ou de deux ajournements pour des motifs différents.

§ 2. Est ajourné le milicien qui, en raison de sa constitution physique trop faible, d'infirmités ou de maladies, est reconnu temporairement inapte.

Nul ne peut être ajourné plus d'une fois si ce n'est pour des motifs différents. L'exemption ou la désignation doit être prononcée après deux ajournements au plus tard.

§ 3. Le Roi détermine les infirmités et les maladies qui entraînent l'exemption ou l'ajournement.

Section V.

De l'exclusion pour cause d'indignité.

Article 14.- § 1er. Est exclu du service :

1° celui qui a fait l'objet de l'interdiction du droit de servir dans l'armée, qui a été condamné à la dégradation militaire, ou qui a été renvoyé de l'armée en vertu du règlement de discipline;
2° celui qui a été condamné à une peine criminelle;
3° celui qui a été condamné par un ou plusieurs jugements ou arrêts à une ou plusieurs peines non conditionnelles atteignant ensemble au moins six mois d'emprisonnement du chef de vol, abus de confiance, escroquerie, attentat à la pudeur, viol, corruption de la jeunesse, prostitution ou outrages publics aux bonnes moeurs.

§ 2. Peut être exclu du service celui qui a été condamné par un ou plusieurs jugements ou arrêts à une ou plusieurs peines non conditionnelles atteignant ensemble au moins douze mois d'emprisonnement du chef de tous délits volontaires prévus par le Code pénal.

§ 3. Celui qui a été condamné à l'étranger pour un crime ou un délit punissable par les lois pénales belges tombe sous l'application du présent article si le tribunal de première instance de son domicile, ou, à défaut, le tribunal de première instance de son domicile de milice a constaté la légalité et la régularité de la condamnation.

§ 4. En cas de mobilisation totale ou partielle de l'armée, les exclus sont mis à la disposition du Ministre de la Défense nationale et soumis aux lois pénales militaires, sans être passibles de la dégradation militaire.

Section VI.

De la mise à la disposition du Ministre des Colonies pour le service militaire dans les territoires d'outremer .

Article 15.- § ler. Est mis à la disposition du Ministre des Colonies pour la durée de ses obligations militaires, s'il contracte un engagement volontaire dans la Force publique :

1° celui qui se destine à une oeuvre de mission en dehors de l'Europe;

2° celui qui est porteur du diplôme de docteur en médecine ou de docteur en médecine vétérinaire;

3° celui qui, depuis l'âge de dix-huit ans, a sa résidence effective et habituelle au Congo ou au Ruanda-Urundi, pour autant que les miliciens de cette catégorie ne soient pas affectés à une unité de la base métropolitaine au Congo.

§ 2. Le Ministre des Colonies détermine les conditions de l'engagement. Dans le cas prévu au § ler, 1°, l'affectation au service de santé est de droit.

§ 3. Le milicien mis à la disposition du Ministre des Colonies est dispensé du service dans l'armée métropolitaine et suit, en ce qui concerne la durée de ses obligations militaires, le sort des miliciens de sa classe d'âge.

S'il rentre en Belgique ou dans un pays européen et y établit sa résidence effective et habituelle, il est reversé dans la réserve de recrutement comme milicien dispensé du service en temps de paix.

En temps de guerre, le Ministre des Colonies peut également le reverser dans la réserve de recrutement.

Section VII.

De la libération des miliciens en excédent.

Article 16.- § 1er. Si le nombre de miliciens désignés pour le service dépasse le contingent à lever, des libérations du service en temps de paix sont accordées, à concurrence de l'excédent, à ceux d'entre eux dont la famille a fourni le plus de fils à l'armée.

§ 2. Lorsque plusieurs familles justifient avoir fourni le même nombre de fils à l'armée et ne peuvent bénéficier toutes d'une libération, la préférence est accordée en suivant l'ordre de priorité ci-après :

1° à celles dont un ou plusieurs fils sont décédés à l'armée, suivant le nombre de ces fils;

2° à celles dont un ou plusieurs fils ont fait une campagne dans l'armée, suivant le nombre de ces fils;

3° à celles qui comptent le plus d'enfants en vie, suivant le nombre de ces enfants.

Lorsque tous les jeunes gens visés dans une de ces catégories ne peuvent bénéficier de la libération, celle-ci est accordée dans l'ordre déterminé par la catégorie suivante.

Si plusieurs familles restent encore en concurrence, la préférence est donnée à celles qui comptent le plus d'enfants mâles en vie, puis, à égalité de titres, successivement aux orphelins de père et de mère, aux orphelins de père et aux orphelins de mère. Finalement la priorité de naissance du père ou, le cas échéant, de la mère veuve en vie, est prise en considération.

§ 3. Ont un titre à la libération les miliciens, frères de militaires en activité de service, en congé limité ou illimité, en non-activité, pensionnés ou réformés pour maladies ou infirmités, congédiés à l'expiration de la durée des obligations militaires, ou décédés dans une de ces situations.

Lorsque deux frères sont désignés pour servir avec la même classe, l'aîné a un titre à la libération comme si le puîné se trouvait déjà en activité de service, et inversement le puîné si l'aîné y renonce.

§ 4. Les miliciens libérés du service suivent, en ce qui concerne la durée des obligations militaires, le sort des miliciens de leur classe d'âge.

Section VIII.

Dispositions communes.

Article 17. § 1er. Sont assimilés :

1° aux frères et soeurs germains, les frères et soeurs consanguins ou utérins;

2° aux enfants légitimes, les enfants naturels reconnus.

§ 2. Sont assimilés en ce qui concerne les sursis et la dispense pour cause morale :

1° au père ou à la mère, la personne qui a eu le milicien orphelin ou abandonné à sa charge depuis cinq ans au moins à l'expiration de la dix-neuvième année de ce dernier;

2° aux membres de la famille décédés, ceux qui, par suite de maladies ou d'infirmités, d'abandon de famille ou de disparition prolongée dûment constatés, doivent être considérés comme perdus pour la famille.

Article 18. Les militaires décédés ou disparus pendant une campagne de l'armée belge sont comptés dans la famille comme s'ils étaient en vie.

../..

Article 19. Lorsque la priorité d'âge entre frères jumeaux ne résulte pas des actes de naissance, elle est déterminée par la priorité d'inscription sur les registres de l'état-civil.

CHAPITRE IV.

Du contentieux de la milice.

Section I.

Des demandes.

Article 20. § 1er. Doivent, sous peine de non recevabilité, être introduites dans la forme, dans les délais et près des autorités déterminées par le Roi :

1° les demandes de devancement d'appel;
2° les demandes de sursis;
3° les demandes de dispense pour cause morale;
4° les demandes d'exemption ou d'ajournement pour cause physique.

§ 2. Pour être recevables, les demandes d'exemption ou d'ajournement doivent en outre être accompagnées d'un certificat médical établissant avec précision la nature des maladies ou infirmités invoquées.

Article 21. § 1er. Les demandes des miliciens résidant à la Colonie peuvent être introduites par le Ministre des Colonies ou son délégué.

§ 2. Les demandes des miliciens marins peuvent être introduites par le commissaire maritime.

§ 3. Les demandes de tout milicien peuvent être introduites par un fondé de pouvoir spécial. Elles doivent, dans ce cas, être accompagnées du pouvoir revêtu de la signature légalisée du milicien.

../..

Article 22. Si plusieurs demandes introduites par le même milicien sont agréées, l'exemption et l'ajournement prévalent sur toute autre situation, la dispense du service prévaut sur le sursis.

Section II.

De l'octroi du sursis ordinaire par décision ministérielle

Article 23. (article 24 du projet) § ler. Lorsque le nombre de demandes de sursis ordinaire n'est pas jugé trop élevé par le Ministre de l'Intérieur et le Ministre de la Défense nationale, la décision d'octroi des sursis est publiée au Moniteur belge. Elle est affichée et notifiée à chaque intéressé par les soins de l'autorité communale.

§ 2. Le demandeur qui ne reçoit pas, dans les quinze jours comptés depuis la publication au Moniteur belge, notification de l'octroi du sursis, a un délai d'un mois, prenant cours à l'expiration de ces quinze jours, pour adresser sa réclamation au Ministre de l'Intérieur. Celui-ci statue et fait connaître sa décision au réclamant.

Section III.

Des conseils de milice.

Article 24. (article 25 du projet) § ler. Il y a par province un conseil de milice, composé :

d'un magistrat effectif, suppléant ou honoraire d'un tribunal de première instance, président;

d'un directeur, inspecteur ou, à défaut, contrôleur des contributions et d'un officier de l'armée, membres.

../..

§ 2. Il est nommé un ou plusieurs suppléants du président et de chaque membre, exerçant des fonctions de même nature que le titulaire.

§ 3. Le président et ses suppléants sont nommés par le Roi, le membre civil et ses suppléants sont nommés par le Ministre de l'Intérieur, le membre militaire et ses suppléants sont nommés par le Ministre de la Défense nationale ou par son délégué.

§ 4. Un fonctionnaire du gouvernement provincial, désigné par le gouverneur, siège au conseil à titre de secrétaire rapporteur avec voix consultative.

§ 5. La compétence territoriale du conseil est déterminée par le domicile de milice des intéressés.

§ 6. Le local, le mobilier, le matériel de bureau, le chauffage, l'éclairage et la rémunération d'un huissier-messager sont à charge de la province.

Article 25. (article 26 du projet) Le conseil de milice connaî

1° des demandes de sursis ordinaire, lorsque leur nombre est jugé trop élevé par le Ministre de l'Intérieur et le Ministre de la Défense nationale;

2° des demandes de sursis extraordinaire;

3° des demandes de dispense du service pour cause morale;

4° de l'exclusion.

Article 26. (article 27 du projet) Le Ministre de l'Intérieur arrête les dates d'ouverture et de clôture des sessions ordinaires du conseil de milice.

Toutefois, en dehors des sessions, le conseil est réuni par son président, à la diligence du gouverneur de province, pour connaître des demandes de sursis extraordinaire, des demandes de dispense fondées sur les conditions d'octroi de ce sursis et des exclusions. Dans l'intervalle, l'autorité militaire peut, si le demandeur est en service, envoyer celui-ci en congé sans solde.

../..

Article 27. (article 28 du projet) Si un membre du conseil est parent ou allié du milicien jusqu'au quatrième degré inclusivement, il doit s'abstenir.

Article 28. (article 29 du projet) § ler. Le conseil de milice statue à la majorité des voix.

Il peut agréer les demandes et prononcer l'exclusion obligatoire sans convoquer l'intéressé.

Il ne peut rejeter la demande ni prononcer l'exclusion facultative sans avoir invité l'intéressé à comparaître pour l'entendre lui, son avocat ou son mandataire, et pour lui permettre de produire un mémoire ou défense écrite.

§ 2. Dans les cas douteux, il est loisible au conseil de faire procéder à une enquête administrative et de demander l'avis du juge de paix dans le canton duquel le milicien a son domicile.

§ 3. Si la demande de sursis est fondée sur l'état de santé d'un membre de la famille, le conseil peut désigner un médecin pour vérifier le fait allégué.

Le rapport d'expertise, précédé de la formule du serment prescrite à l'article 42, est transmis au président dans les vingt-quatre heures de la visite médicale.

§ 4. Lorsqu'un sursis, ou une dispense, ne peut être accordé à un milicien comme indispensable soutien de famille parce que les conditions énoncées à l'article 9, § 3, 1°, ne sont pas remplies, mais que des circonstances spéciales militent néanmoins en faveur de l'accueil de la demande, le conseil, s'il y a unanimité, défère la cause au conseil supérieur de milice.

§ 5. Les décisions du conseil sont motivées, prononcées en séance publique et notifiées dans les huit jours au gouverneur de province, à l'intéressé ou à celui qui a introduit la demande conformément à l'article 21.

Dans tous les cas, la décision est réputée contradictoire et est exécutoire nonobstant appel.

../..

Section IV.

Du conseil supérieur de milice.

Article 29. (article 30 du projet) § 1er. Il y a un conseil supérieur de milice composé :

d'un président ou conseiller d'une cour d'appel, président;

d'un directeur à l'administration centrale des contributions directes et d'un officier supérieur de l'armée, membres.

§ 2. Il est nommé deux suppléants au moins du président et de chaque membre, exerçant des fonctions de même nature que le titulaire.

§ 3. Le président et ses suppléants sont nommés par le Roi, le membre civil et ses suppléants sont nommés par le Ministre de l'Intérieur, le membre militaire et ses suppléants sont nommés par le Ministre de la Défense nationale ou par son délégué.

§ 4. Un fonctionnaire désigné par le Ministre de l'Intérieur siège au conseil à titre de secrétaire-rapporteur avec voix consultative.

Article 30. (article 31 du projet) Le conseil supérieur de milice connaît :

1° de l'appel des décisions rendues par les conseils de milice;

2° du recours contre les décisions rejetant les réclamations ou annulant les notifications prévues à l'article 23 de la présente loi.

Article 31. (article 32 du projet) Le gouverneur de province et le milicien peuvent interjeter l'appel prévu à l'article 30, 1°.

Le milicien peut introduire le recours prévu à l'article 30, 2°.

../..

Article 32. (article 33 du projet) § 1er. Pour être recevable, l'acte d'appel ou de recours du milicien doit :

1° mentionner le nom, les prénoms, l'adresse et le domicile de milice de l'intéressé;

2° indiquer la date de la décision attaquée et les moyens de l'appel ou du recours;

3° être revêtu de la signature du milicien légalisée, selon le cas, par un membre du collège échevinal, par l'autorité coloniale ou par un agent diplomatique ou consulaire belge;

4° être adressé, sous pli recommandé à la poste, au Ministre de l'Intérieur dans les quinze jours à compter de celui où la notification de la décision attaquée est parvenue à destination.

§ 2. L'autorité compétente est tenue de légaliser la signature du milicien. En cas de refus, l'appel ou le recours est néanmoins recevable si l'intéressé dénonce le refus au bas de l'acte.

Article 33. (article 34 du projet) § 1er. Le droit d'appel ou de recours du milicien résidant à la Colonie peut être exercé par le Ministre des Colonies ou par son délégué, celui du milicien marin par le commissaire maritime. La signature de ces autorités ne doit pas être légalisée.

§ 2. Le droit d'appel ou de recours peut être exercé par un fondé de pouvoir spécial. Dans ce cas, le pouvoir, revêtu de la signature légalisée (?) du milicien, demeure annexé à l'acte.

§ 3. Si celui qui exerce ce droit a également introduit la première demande, le délai prévu à l'article 32 ne peut être compté d'une date antérieure à celle où il a lui-même reçu notification de la décision attaquée.

Article 34. (article 35 du projet) L'acte d'appel du gouverneur de province est motivé et est adressé au Ministre de l'Intérieur dans les quinze jours à compter du prononcé de la décision attaquée; le gouverneur en notifie une copie au milicien.

../..

Article 35. (article 36 du projet) Le Ministre de l'Intérieur arrête les dates d'ouverture et de clôture des sessions ordinaires du conseil supérieur de milice.

En dehors des sessions ordinaires le conseil peut être réuni par son président dans les cas prévus à l'article 26 et dans le cas de renvoi après cassation.

Article 36. (article 37 du projet) Si un membre du conseil est parent ou allié du milicien jusqu'au quatrième degré inclusivement, il doit s'abstenir.

Article 37. (article 38 du projet) § 1er. Le conseil supérieur de milice statue à la majorité des voix.

Sauf en matière d'exclusion obligatoire, il ne peut statuer sans avoir invité l'intéressé à comparaître pour l'entendre lui, son avocat ou son mandataire, et pour lui permettre de pr oduire un mémoire ou défense écrite .

§ 2. Le conseil peut faire procéder à une enquête ou à une expertise médicale conformément à l'article 28.

§ 3. Il ne peut accorder le sursis ou la dispense, dans le cas prévu à l'article 28, § 4, que si la décision est prise à l'unanimité.

§ 4. Les décisions du conseil sont motivées, prononcées en séance publique et notifiées dans les huit jours au gouverneur de province, à l'intéressé, ou à celui qui a introduit la demande conformément à l'article 21.

Dans tous les cas la décision est réputée contradictoire.

../..

Section V.

Des conseils de revision.

Article 38. (article 39 du projet) § 1er. Il y a par province un conseil de revision, composé :

d'un magistrat effectif, suppléant ou honoraire d'un tribunal de première instance, président;

d'un médecin militaire, officier supérieur de préférence, et d'un médecin civil, membres.

§ 2. Il est nommé un ou plusieurs suppléants du président et du médecin militaire, exerçant des fonctions de même nature que le titulaire.

§ 3. Le président et ses suppléants sont nommés par le Roi, le médecin militaire et ses suppléants sont désignés par le Ministre de la Défense nationale ou son délégué.

§ 4. Le médecin civil est désigné la veille ou le jour de chaque séance par le président .....

§ 5. Un fonctionnaire du gouvernement provincial, désigné par le gouverneur, siège au conseil à titre de secrétaire-rapporteur avec voix consultative.

§ 6. La compétence territoriale du conseil est déterminée par le domicile de milice des intéressés. Le Roi peut déroger à ce principe.

§ 7. Les locaux, le mobilier, le matériel de bureau, le chauffage, l'éclairage et la rémunération d'un huissier-messager sont à charge de la province.

Article 39. (article 40 du projet) Le conseil de revision connaît :

1° des demandes d'exemption ou d'ajournement pour cause physique;

../..

2° du recours contre les décisions d'exemption prises par le médecin chef du service de santé du centre de recrutement et de sélection, conformément aux articles 61 et 62 de la présente loi;

3° de l'examen médical subi à la Colonie ou au siège d'un poste diplomatique ou consulaire;

4° de l'examen médical à domicile.

Article 40. (article 41 du projet) Le Ministre de l'Intérieur arrête les dates d'ouverture et de clôture des sessions ordinaires du conseil de revision.

Toutefois, en dehors des sessions ordinaires, le conseil est réuni par son président, à la diligence du gouverneur de province, pour connaître des examens médicaux à domicile et des causes renvoyées après cassation.

Article 41. (article 42 du projet) Si un membre du conseil est parent ou allié du milicien jusqu'au quatrième degré inclusivement, ou est son médecin traitant, il doit s'abstenir.

Article 42. (article 43 du projet) Avant de commencer les opérations, les deux médecins prêtent entre les mains du président le serment suivant :

"Je jure de déclarer sans haine ni faveur si les hommes que je suis chargé d'examiner sont atteints de maladies ou d'infirmités qui les rendent inaptes au service.".

Article 43. (article 44 du projet) § ler. Le conseil de revision statue à la majorité des voix.

§ 2. Il ne peut rejeter la demande ou le recours de l'intéressé sans l'avoir invité à comparaître pour l'entendre, lui, son avocat ou son mandataire, et pour lui permettre de déposer un mémoire ou défense écrite.

§ 3. Il peut faire procéder à une enquête administrative.

../..

§ 4. Il décide de l'aptitude au service en classant le milicien dans une des catégories suivantes :

- désigné, apte au service;
- ajourné, inapte provisoirement;
- exempté, inapte définitivement.

Article 44. (article 45 du projet) Dans les cas prévus à l'article 39, 1° et 2°, le milicien est examiné au siège du conseil en la seule présence des médecins et est entendu par le conseil. Il peut produire tous documents qu'il estime utiles.

Article 45. (article 46 du projet) § ler. S'il y a doute ou si les tableaux des critères d'aptitude établis en exécution de l'article 13, § 3, le prescrivent, le conseil ordonne, sur le vu du dossier ou après l'examen prévu à l'article 44, la mise en observation de l'intéressé dans un établissement du service de santé de l'armée, pour une durée de quinze jours au plus.

§ 2. La disposition de l'article 41 est applicable à l'expert médical et son rapport doit contenir la formule du serment prescrit à l'article 42.

§ 3. En possession des conclusions de l'expert médical, revêtues du visa et des observations éventuelles du médecin directeur de l'établissement, le conseil procède conformément aux articles 43 et 44. S'il estime une nouvelle comparution inutile, il ne fait pas convoquer celui qui a déjà comparu avant la mise en observation.

§ 4. Il peut demander des éclaircissements complémentaires à l'expert médical et même ordonner une nouvelle mise en observation dans un autre établissement.

§ 5. Lorsqu'un milicien précédemment ajourné après mise en observation est à nouveau soumis à cette mesure d'instruction, l'expertise doit être faite par un autre médecin.

Article 46.(article 47 du projet) § ler. Le milicien qui réside effectivement et habituellement hors du pays peut, à sa demande, subir l'examen médical à la Colonie ou au siège d'un poste diplomatique ou consulaire.

../..

Cette disposition n'est pas applicable à celui qui réside au Grand Duché de Luxembourg, dans une province néerlandaise ou dans un département français limitrophes de la Belgique, dans le département de la Somme ou du Pas-de-Calais.

§ 2. La demande est introduite comme il est prévu aux articles 20 et 21.

§ 3. Le Ministre de l'Intérieur fixe l'époque à laquelle l'examen médical a lieu.

§ 4. Le médecin examinateur est désigné par le gouverneur général du Congo ou par l'agent diplomatique ou consulaire. La disposition de l'article 41 lui est applicable.

Lorsqu'il conclut à l'inaptitude au service, son rapport est accompagné, le cas échéant, des photographies, radiographies ou autres documents qui justifient ses conclusions.

§ 5. Le gouverneur général ou l'agent diplomatique ou consulaire transmet le dossier au conseil de revision qui statue.

§ 6. Le conseil peut se faire produire tous documents qu'il juge nécessaires et prescrire un complément d'instruction.

§ 7. Il peut ordonner la mise en observation dans un établissement du service de santé de l'armée, comme il est prévu à l'article 45.

Dans ce cas, est néanmoins, s'il le désire, mis en observation dans un établissement désigné par le gouverneur général, celui qui réside à la Colonie, et dans un établissement à l'étranger, celui qui y est autorisé par le conseil.

Lorsque la mise en observation a eu lieu hors du pays, le rapport ne doit pas contenir la formule du serment et le conseil statue sans faire comparaître l'intéressé.

§ 8. Les frais résultant de l'application du présent article sont à charge du milicien. Le gouverneur général ou l'agent diplomatique ou consulaire fixe le montant de la provision à verser par l'intéressé.

Article 47.- (article 48 du projet)

§ ler. Lorsque, par suite de maladie ou d'infirmité, de détention ou d'internement, le milicien ne peut subir l'examen médical ou la mise en observation au jour indiqué, sa comparution est remise à une date ultérieure.

§ 2. Si à la clôture de la session l'empêchement subsiste, et pour autant que l'intéressé ne soit pas hors du pays, le conseil de revision le fait visiter à domicile par ses deux médecins ou, éventuellement, par deux médecins désignés par le conseil de revision du ressort où se trouve l'intéressé.

La disposition de l'article 41 est applicable aux médecins chargés de l'examen à domicile et leur rapport doit contenir la formule du serment prescrite à l'article 42.

Le conseil statue ensuite conformément aux articles 43 et 45.

§ 3. Celui qui réside effectivement et habituellement hors du pays et qui, par suite d'un des empêchements prévus ci-avant, n'a pu subir l'examen médical ou la mise en observation avant la clôture de la session ou, le cas échéant, avant l'expiration de l'époque fixée en vertu de l'article 46, § 3, peut être examiné à domicile, s'il le désire. Dans ce cas, les dispositions de l'article 46, §§ 4, 5, 6, 7 et 8, sont appliquées.

Article 48.- (article 49 du projet).

Les décisions du conseil sont motivées, prononcées en séance publique et notifiées dans les huit jours au gouverneur de province, à l'intéressé ou à celui qui a introduit la demande conformément à l'article 21.

Elles ne peuvent être attaquées par la voie d'appel et sont dans tous les cas réputées contradictoires.

Article 49.- (article 50 du projet).

Si l'intéressé ne se présente pas à un examen médical ou à une mise en observation imposés en vertu de la présente section, il est considéré comme se désistant de sa demande ou de son recours.

Section VI.

Du recours en cassation.

Article 50.- (article 51 du projet).

Le Ministre de l'Intérieur et le milicien peuvent attaquer les décisions du conseil supérieur de milice et celles des conseils de revision par la voie du recours en cassation. Le gouverneur de province peut également se pourvoir en cassation contre les décisions du conseil de revision de sa province.

Article 51.- (article 52 du projet).

§ 1er. Le pourvoi doit contenir l'exposé des moyens, indiquer la disposition légale dont la violation est invoquée et être revêtu de la signature du demandeur en cassation.

S'il est introduit par le milicien, la signature de ce dernier doit être légalisée, suivant le cas, par un membre du collège échevinal, par l'autorité coloniale compétente, ou par un agent diplomatique ou consulaire belge.

§ 2. Il est adressé, sous pli recommandé, au greffe de la Cour de cassation :

par le Ministre de l'Intérieur, avant la clôture des opérations de la levée;

par le gouverneur, dans les quinze jours à compter du prononcé de la décision attaquée;

par le milicien, dans les quinze jours à compter de celui où ce dernier a reçu notification de la décision attaquée.

§ 3. Lorsqu'il est introduit par le Ministre de l'Intérieur ou par le gouverneur, cette autorité en notifie une copie au milicien.

§ 4. Les formalités prévues au présent article sont prescrites à peine de nullité.

Article 52.- (article 53 du projet).

§ 1er. La Cour de cassation statue toutes affaires cessantes.

§ 2. Le greffier informe le gouverneur de l'admission ou du rejet du pourvoi aux fins de notification à l'intéressé. Il informe également le Ministre de l'Intérieur si ce dernier a introduit le pourvoi.

Article 53.- (article 54 du projet).

§ 1er. Lorsque la cassation est prononcée, la cause est renvoyée, suivant le cas, au conseil supérieur de milice composé d'autres membres ou à un autre conseil de revision.

§ 2. Si la seconde décision est annulée par les mêmes motifs que ceux de la première cassation, la juridiction à laquelle l'affaire est renvoyée se conforme à la décision de la Cour de cassation sur le point de droit jugé par cette cour.

Section VII.

De la commission des libérations de service.

Article 54.- (article 55 du projet).

§ 1er. La commission des libérations de service est composée :

d'un fonctionnaire général ou supérieur du ministère de l'Intérieur, président;

d'un officier de l'armée, membre, et d'un fonctionnaire du ministère de l'Intérieur, membre rapporteur.

§ 2. Il est nommé un ou plusieurs suppléants du président et de chaque membre, exerçant des fonctions de même nature que le titulaire.

§ 3. Le président, le membre civil et leurs suppléants sont désignés par le Ministre de l'Intérieur; le membre militaire et ses suppléants sont désignés par le Ministre de la Défense nationale ou par son délégué.

Article 55.- (article 56 du projet).

La commission statue à la majorité des voix; elle peut faire procéder aux enquêtes nécessaires pour vérifier les documents produits.

Article 56.- (article 57 du projet).

§ 1er. La commission établit, dans l'ordre des priorités déterminé à l'article 16, la liste des miliciens en excédent sur le contingent à lever.

§ 2. Durant les opérations de remise du contingent elle désigne, dans l'ordre inverse des priorités, les miliciens à remettre en remplacement de ceux qui sont reconnus inaptes et de ceux qui ne se soumettent pas à l'examen médical.

Elle peut faire ces désignations à titre provisoire, en tenant compte du déchet probable, mais les miliciens remis à ce titre ne peuvent être appelés à accomplir leur terme de service actif tant qu'elle n'a pas confirmé leur remise.

Elle a égard aux renonciations anticipées.

§ 3. A la fin des opérations de remise du contingent l'octroi des libérations est notifié aux intéressés. Ensuite, compte tenu des renonciations, il est publié au Moniteur belge sous forme d'avis indiquant les catégories de miliciens libérés; il est affiché sous la même forme par les soins de l'autorité communale.

Si l'octroi de la libération ne lui a pas été notifié, l'intéressé doit introduire sa réclamation près de la commission au plus tard un mois après la publication au Moniteur. La commission statue et fait connaître sa décision au réclamant.

§ 4. La commission peut réformer ses décisions même d'office, jusqu'à la clôture des opérations.

§ 5. Nul ne peut être libéré après sa remise définitive à l'autorité militaire si ses titres ne résultent pas de l'état de renseignements, qu'il a déclaré exact dès avant cette remise.

§ 6. Lorsqu'elle a terminé ses travaux,la commission clôture les opérations de la levée en arrêtant définitivement la liste des miliciens libérés.

Section VIII.

De la renonciation au sursis, à la dispense et à la libération

Article 57. (article 58 du projet) Le milicien peut renoncer au sursis, à la dispense et à la libération; il peut renoncer d'avance à être libéré.

La renonciation doit être faite, à peine de nullité, dans la forme, dans les délais et près des autorités déterminés par le Roi.

CHAPITRE V.

De la remise du contingent au centre de recrutement et de sélection.

Article 58. (article 59 du projet) La réception du contingent est effectuée d'après les règles arrêtées par le Roi.

Article 59. (article 60 du projet) Il est donné lecture au milicien, dès son entrée au centre, d'un résumé des lois militaires, dont le texte est arrêté par le Roi.

Il lui est déclaré en même temps qu'il est soumis à ces lois.

Par cette lecture et cette déclaration, le milicien acquiert la qualité de militaire.

Article 60. (article 61 du projet) § 1er.Les miliciens sont maintenus au centre pendant six jours au plus.

§ 2. Ils y sont soumis à des examens médicaux et à des épreuves de sélection.

../..

Article 61. (article 62 du projet) § 1er. Le médecin, chef des services de santé du centre, décide de l'aptitude au service des miliciens qui y sont examinés, en les classant dans une des catégories prévues à l'article 43, § 4.

§ 2. Il ne statue, s'il échet, qu'après avoir ordonné la mise en observation de l'intéressé. Dans ce cas, les dispositions de l'article 45 sont appliquées d'une manière analogique.

§ 3. La décision sur l'aptitude au service est notifiée dans les huit jours au gouverneur de province et à l'intéressé.

Article 62. (article 63 du projet) § 1er. Le milicien exempté par le médecin chef du service de santé du centre peut introduire un recours devant le conseil de revision.

§ 2. Pour être recevable, son recours doit :

1° mentionner ses nom, prénoms, adresse et domicile de milice;
2° contenir les motifs qu'il invoque;
3° être revêtu de sa signature (légalisée);
4° être adressé, sous pli recommandé à la poste, au gouverneur de province dont relève son domicile de milice, dans les huit jours de la réception de la notification prévue à l'article 61, § 3.

Article 63. (article 64 du projet) Lorsque, par suite de maladie ou d'infirmité, de détention ou d'internement, le milicien ne peut se rendre au centre le jour indiqué, sa comparution est reportée à une date ultérieure.

Si l'empêchement prévu à l'alinéa 1er du présent article subsiste à la fin des opérations d'examen médical, ou s'il apparaît dès avant la fin de ces opérations comme devant subsister au-delà de ce délai, le commandant du centre renvoie l'intéressé au conseil de revision pour application des dispositions concernant l'examen médical à domicile.

../..

Article 64. (article 65 du projet) A sa sortie du centre, le milicien reconnu apte est renvoyé dans ses foyers en attendant son appel au service actif.

Celui qui réside effectivement et habituellement à la Colonie ou à l'étranger, sauf aux Iles britanniques ou dans un pays limitrophe de la Belgique, peut être autorisé à effectuer immédiatement son terme de service actif s'il est retré au pays pour se rendre au centre.

Article 65. (article 66 du projet) § ler. Le contingent est réparti entre les unités de l'armée d'après les résultats de la sélection.

§ 2. Sont néanmoins affectés d'office au service de santé et reçoivent, en temps de paix, dans un centre d'instruction qui leur est réservé, la formation de brancardier militaire :

1° les ministres des cultes visés à l'article 117 de la Constitution;
2° ceux qui font partie d'une communauté religieuse fixée dans le pays sans appartenir au personnel domestique salarié;
3° ceux qui se consacrent exclusivement et d'une façon continue aux travaux d'une oeuvre de mission à l'extérieur du pays, approuvée par les autorités attitrées d'un des cultes visés au 1° ci-dessus;
4° ceux qui se destinent au ministère ecclésiastique ou aux missions et qui sont élèves en théologie dans un établissement reconnu par le chef du culte intéressé.

§ 3. Est, à sa demande, affecté à une unité de la base métropolitaine au Congo celui qui, depuis l'âge de dix-huit ans, a sa résidence effective et habituelle au Congo ou au Ruanda-Urundi, et qui contracte un engagement volontaire dans les cadres de réserve de la Force publique pour la période de ses obligations postérieure à son envoi en congé illimité.

Le bénéfice de cette disposition peut être refusé à celui qui est admis à servir par devancement d'appel.

../..

Article 66. (article 67 du projet) Les miliciens qui remplissent les conditions déterminées par le Ministre de la Défense nationale sont admis, s'ils le demandent, à concourir pour la formation des cadres de réserve. Ils peuvent être obligés à concourir pour la formation de ces cadres si le nombre de demandes est inférieur aux nécessités.

Article 67. (article 68 du projet) Sauf si ses motifs d'excuse sont admis par l'autorité militaire, le milicien qui se présente au centre le jour indiqué, mais après l'heure fixée, y est maintenu un jour de plus.

Article 68. (article 69 du projet) § 1er. Est retardataire celui qui, convoqué à domicile, ne se présente pas au centre le jour indiqué.

Toutefois, dans le cas prévu à l'article 63, l'intéressé n'est retardataire que s'il ne se présente pas le nouveau jour indiqué ou, le cas échéant, s'il ne subit pas l'examen médical à domicile.

§ 2. Les dispositions du § 1er ne sont pas applicables au milicien qui demande à servir par devancement d'appel. S'il fait défaut, ce milicien est considéré comme se désistant de sa demande.

§ 3. Le retardataire est traité comme réfractaire. Toutes les dispositions de l'article 6 lui sont applicables.

CHAPITRE VI.

Du service militaire.

Article 69. (article 70 du projet) § 1er. Le terme du service actif imposé aux miliciens compris dans le contingent est de

1° douze mois, si l'intéressé ne concourt pas pour former les cadres des officiers et sous-officiers de réserve;

2° treize mois, s'il concourt pour le recrutement des sous-officiers de réserve;

3° quinze mois, s'il concourt pour le recrutement des officiers de réserve.

../..

§ 2. Ce terme prend cours le jour où l'intéressé, appelé au service actif, entre sous les armes.

Article 70. (article 71 du projet) Les militaires, à l'expiration du terme de service actif, sont assujettis aux rappels suivants :

1° les rappels ordinaires dont la durée totale ne peut excéder soixante-six ou septante-quatre jours, selon que l'intéressé participe ou non à la formation des cadres de réserve;

2° les rappels d'urgence qu'il appartient au Roi de prescrire si les circonstances l'exigent et dont Il informe les chambres aussitôt;

3° les rappels en cas de mobilisation;

4° les rappels par mesure disciplinaire ordonnés conformément aux prescriptions légales.

Article 71. (article 72 du projet) Dès son entrée au service actif, le milicien qui ne possède pas encore la qualité de militaire acquiert cette qualité de la manière prescrite à l'article 59.

Article 72. (article 73 du projet) A l'expiration du terme de service actif et de chaque rappel, le milicien est envoyé en congé illimité.

Le Roi peut suspendre l'exécution de cette disposition si les circonstances l'exigent; dans ce cas, Il en informe les chambres aussitôt.

Article 73. (article 74 du projet) § 1er. Les hommes qui, en raison d'inconduite, de mauvaise volonté ou de négligence notoire, n'ont pas terminé leur instruction militaire à l'expiration du terme de service actif, sont maintenus sous les armes, par décision du Ministre de la Défense nationale, jusqu'à ce que cette instruction soit jugée satisfaisante.

§ 2. Les hommes qui ont subi des peines disciplinaires de cachot ou de prison et ceux qui se sont rendus coupables d'absence illégale sont maintenus sous les armes :

deux jours par jour de cachot ou de prison;

quatre jours par jour d'absence illégale.

../..

§ 3. Le maintien sous les armes en vertu du présent article ne peut excéder cent jours après le terme de service actif. Il ne peut excéder ni le tiers de la durée du rappel ni cent jours après chaque rappel.

Article 74. (article 75 du projet) § 1er. Les miliciens au service actif peuvent obtenir les congés limités suivants :

1° les congés d'urgence pour motifs graves;

2° les congés de faveur. Pendant le terme de service actif ces congés n'excèderont pas, au total, la proportion d'un jour par mois de service.

Pendant les rappels d'urgence ou de mobilisation, leur octroi éventuel est réglé par le Ministre de la Défense nationale;

3° les congés pour des motifs exceptionnels à apprécier par l'autorité militaire. Ces congés ne comptent pas comme service actif.

§ 2. S'il n'est pas de bonne conduite, le milicien peut être privé des congés limités.

§ 3. L'exécution des dispositions du § 1er est suspendue si les circonstances l'exigent.

Article 75. (article 76 du projet) Les absences ne comptent pas comme service actif si elles ne résultent pas de blessures reçues ou de maladies contractées ou aggravées du fait du service.

Article 76. (article 77 du projet) Sauf dans des circonstances exceptionnelles, les militaires jouissent du temps nécessaire pour remplir leurs devoirs religieux aux jours prescrits par leur culte.

Article 77. (article 78 du projet) La fréquentation des cours élémentaires par les soldats ne sachant ni lire ni écrire est obligatoire et est considérée comme faisant partie du service

Article 78. (article 79 du projet) § 1er. Le Ministre de la Défense nationale peut soumettre les militaires en congé illimité à une revue annuelle d'effectifs et à l'obligation de ne pas quitter le pays sans autorisation. Dans ce cas, les refus d'autorisation sont motivés.

../..

§ 2. Ces militaires peuvent être punis et être rappelés sous les armes pour une durée de trente jours au plus s'ils contreviennent aux dispositions prises en exécution du présent article.

CHAPITRE VII.

Des engagements et des rengagements volontaires.

Article 79. (article 80 du projet) En temps de paix tout citoyen belge âgé de seize ans au moins peut être admis à contracter un engagement volontaire.

Les jeunes gens qui n'ont pas atteint l'âge de vingt ans doivent justifier du consentement de leur père, de leur mère veuve, ou de leur tuteur autorisé à cet effet par le conseil de famille.

Lorsque les parents sont séparés judiciairement ou de fait, le Ministre de la Défense nationale peut admettre comme suffisant le consentement de la mère si celle-ci a la garde de l'enfant.

Article 80. (article 81 du projet) Les militaires qui accomplissent leur terme de service actif peuvent être admis à contracter un rengagement. Il en est de même des rengagés et des rappelés.

Les hommes en congé illimité ou définitivement congédiés peuvent également être admis à contracter un rengagement.

Article 81. (article 82 du projet). Le Roi arrête lesconditions auxquelles sont subordonnées l'admission et la résiliation des engagements et des rengagements.

Il détermine, d'après les catégories de volontaires, les modalités particulières qui régissent les diverses espèces d'engagements et de rengagements, le terme de service actif imposé aux engagés et la durée du service imposé aux rengagés.

Le terme de service actif des engagés ne peut être inférieur à celui qui est prévu pour les miliciens.

../..

Article 82. (article 83 du projet) § ler. L'engagement prend cours le jour de la signature de l'acte.

§ 2. Le rengagement prend cours à l'expiration du terme de service actif, du rengagement précédent ou du rappel dans le cas prévu à l'article 80, alinéa ler, et le jour de la signature de l'acte dans le cas prévu à l'alinéa 2 du même article.

§ 3. Le temps passé dans les écoles de l'armée à suivre des cours ayant pour objet d'augmenter l'instruction générale non militaire du volontaire ne compte pas comme service actif.

Article 83. (article 84 du projet) Lors de son entrée au service, le volontaire acquiert la qualité de militaire de la manière prescrite à l'article 59.

Article 84. (article 85 du projet) Indépendamment des congés d'urgence pour motifs graves, le volontaire de bonne conduite a droit annuellement à un congé avec solde d'une durée de quinze ou de trente jours, selon qu'il n'a pas encore ou qu'il a déjà accompli trois ans de service actif.

Article 85. (article 86 du projet) A l'expiration des obligations de service actif dérivant de l'engagement ou du rengagement, le volontaire est envoyé en congé illimité et suit dès lors le sort, rappels compris, de la classe qui porte le millésime de l'année au cours de laquelle il s'est engagé.

Toutefois cette disposition n'est pas applicable au volontaire dont l'engagement est résilié. Celui-ci est soumis aux obligations des miliciens de son âge ou, si les opérations de milice sont terminées en ce qui concerne ces derniers, aux obligations des miliciens appartenant à la première classe à lever.

Par contre, le volontaire licencié par pension ou par réforme est considéré comme ayant satisfait à ses obligations militaires. Cette disposition n'est pas applicable aux sous-officiers de carrière.

../..

Article 86. (article 87 du projet) Les sous-officiers, caporaux et brigadiers qui jouissent d'une pension de retraite peuvent être maintenus à la disposition du Roi ou du ministre qu'Il désigne pendant dix ans et au plus jusqu'à l'âge de cinquante ans.

Article 87. (article 88 du projet) En période de mobilisation, des engagements et des rengagements peuvent être contractés dans les conditions déterminées par le Roi ou le ministre qu'Il désigne et pour le temps pendant lequel l'armée est maintenue sur pied de guerre. En outre, les engagements et rengagements en cours sont prorogés de plein droit jusqu'au jour fixé pour la mise de l'armée sur pied de paix.

Les volontaires de guerre ne sont pas dispensés de leurs obligations en matière de milice, mais le temps qu'ils ont passé sous les armes est déduit du terme qu'ils auraient à accomplir comme miliciens.

CHAPITRE VIII.

Du service féminin.

Article 88. (article 89 du projet) En période de mobilisation, les femmes peuvent être admises à contracter un engagement volontaire dans les conditions déterminées par le Roi ou le ministre qu'Il désigne et pour le temps pendant lequel l'armée est maintenue sur pied de guerre.

CHAPITRE IX.

Dispositions diverses.

Section I.

Dispositions générales.

Article 89. (article 92 du projet) Le sursis, la dispense, l'exemption, l'ajournement ou la libération, peut être retiré lorsqu'il a été obtenu au moyen de manoeuvres frauduleuses ou

../..

de renseignements inexacts ou incomplets et que le milicien a été condamné de ce chef.

Le conseil de milice, le conseil de revision et la commission des libérations de service sont compétents, chacun dans les matières qui lui sont propres, pour statuer sur ces retraits.

Si la mesure dont le retrait est demandé a été décidée par le conseil supérieur de milice, celui-ci est seul compéte pour statuer sur ce retrait.

La juridiction ou la commission est saisie par le Ministre de l'Intérieur. Elle ne prononce qu'après avoir invité l'intéressé à présenter sa défense verbalement ou par écrit. Dans tous les cas, la décision est réputée contradictoire.

Le retrait ne peut intervenir plus de deux ans après le jour où la condamnation est passée en force de chose jugée.

Lorsque le retrait est prononcé, l'intéressé est traité comme réfractaire. Toutes les dispositions de l'article 6 lui sont applicables.

Article 90. (article 98 du projet) Tant qu'ils ne sont pas en congé illimité ou en congé sans solde de durée indéterminée, les militaires ne peuvent contracter mariage sans l'autorisation du Ministre de la Défense nationale.

A partir de l'âge de dix-sept ans et jusqu'à celui de trente-neuf ans accomplis, nul ne peut être admis à contracter mariage s'il ne produit un certificat établissant qu'il a satisfait aux lois sur la milice.

Article 91. (article 99 du projet) Nul ne peut être admis à un emploi de l'Etat, de la province ou de la commune, s'il ne fournit la preuve qu'il a satisfait aux lois sur la milice.

Article 92. (article 100 du projet) Le contrat de travail est suspendu pendant la durée du séjour du milicien dans un centre de recrutement et de sélection et pendant la mise en observation dans un établissement du service de santé de l'armée.

../..

Article 93.- (article 101 du projet).

§ 1er. Le milicien qui appartient à la réserve de recrutement doit, s'il change de domicile, en aviser le bourgmestre de son domicile de milice.

S'il quitte le territoire pour plus d'un mois, il doit faire connaître au dit bourgmestre et au gouverneur de province la date de son départ et celle de sa rentrée.

Il indique en outre le nom et l'adresse (d'un correspondant / du répondant) qu'il désigne, sous sa responsabilité, pour recevoir les communications en matière de milice et de recrutement.

§ 2. Celui qui est inscrit pour la milice alors qu'il habite hors du pays peut également désigner un (correspondant / répondant) résidant en Belgique. A défaut de (correspondant / répondant), les communications précitées lui sont adressées par le bourgmestre de son domicile de milice.

§ 3. Toutes les notifications sont valablement faites à la personne ou au domicile du (répondant / correspondant).

Lorsque le domicile du milicien est inconnu, les notifications sont valablement faites au bourgmestre du domicile de milice.

Article 94.- (article 102 du projet).

Les miliciens qui comparaissent devant le conseil de milice ou devant le conseil supérieur de milice se déplace à leurs frais.

Les frais de transport en Belgique des miliciens qui comparaissent devant le conseil de revision ou qui subissent une mise en observation ordonnée par ce conseil, sont à charge de l'Etat dans les conditions déterminées par le Ministre de l'Intérieur.

Les frais de transport en Belgique des miliciens qui se rendent au centre de recrutement et de sélection sont à charge de l'Etat dans les conditions déterminées par le Ministre de la Défense nationale.

Article 95.- (article 97 du projet).

Les gouverneurs surveillent les opérations de milice dans leur province.

Les commissaires d'arrondissement ont, en matière de milice, un pouvoir de contrôle sur toutes les communes de leur arrondissement.

Les autorités communales concourent à l'application de la présente loi.

Section II.

Dispositions pénales.

Article 96.- (article 90 du projet).

Est puni d'une amende de cinquante à quatre cents francs :

1° celui qui, dans une séance consacrée aux opérations de milice, provoquant le trouble ou y participant, a résisté à un ordre d'expulsion donné par le président;

2° le médecin qui, sans motifs admis par le président de la juridiction de milice, a manqué à une ou plusieurs séances de cette juridiction, s'y est rendu tardivement, a refusé de prêter serment ou s'est abstenu de visiter à domicile les personnes qui lui ont été désignées;

3° celui qui, dans le but de se soustraire à l'obligation éventuelle de concourir pour le recrutement des cadres de réserve, a fait des déclarations fausses ou s'est refusé à fournir les renseignements et documents justificatifs;

4° l'employeur qui a refusé de fournir aux autorités compétentes les renseignements réclamés soit par elles, soit par le milicien demandeur en sursis ou dispense ou qui a fourni des renseignements erronés;

5° celui qui, chargé par ses fonctions de fournir les renseignements destinés à l'application de la présente loi, a sciemment ou par négligence donné des renseignements inexacts ou incomplets.

Article 97.- (article 91 du projet).

Est puni d'un emprisonnement de huit jours à deux ans :

1° celui qui a subi les examens d'aptitude au service en prenant ou en se laissant attribuer le nom d'un tiers, soit pour lui procurer l'exemption ou l'ajournement, soit pour le faire déclarer apte au service;

2° le milicien qui a employé des manoeuvres frauduleuses dans le but d'obtenir un sursis, une dispense, une exemption, un ajournement ou une libération;

3° le milicien qui a sciemment donné ou cherché à faire donner des renseignements inexacts ou qui a sciemment déclaré exacts et complets les renseignements inexacts ou incomplets figurant sur un document de milice, si l'inexactitude ou l'omission est de nature à lui faire obtenir un sursis, une dispense, une exemption, un ajournement ou une libération.

Article 98.- (article 93 du projet).

Est puni d'une amende de vingt-six à cinq cents francs, l'officier de l'état civil qui a procédé à la célébration du mariage sans se faire produire le certificat établissant que le futur a satisfait aux lois sur la milice.

Article 99.- (article 94 du projet).

Est traité comme déserteur :

1° le milicien compris dans le contingent qui, appelé au service actif avant d'avoir acquis la qualité de militaire, n'a pas rejoint son corps ou service en temps de paix dans les quinze jours, en temps de guerre dans les trois jours après la date fixée;

2° le milicien de la réserve de recrutement qui, appelé au service en vertu de l'article 1er, § 4, ne s'est pas rendu à l'endroit désigné dans les trois jours après la date fixée;

3° l'exclu qui, mis à la disposition du Ministre de la Défense nationale en vertu de l'article 14, § 4, ne s'est pas rendu à l'endroit désigné dans les trois jours après la date fixée.

Article 100.- (article 95 du projet).

Les dispositions du livre ler du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, sont applicables aux infractions prévues par la présente loi.

Article 101.- (article 108 du projet).

Il est ajouté au Code pénal un article 135 ter libellé comme suit :

"Article 135ter. Sera puni d'un emprisonnement de huit jours à six mois celui qui, par dons, rémunérations, promesses, menaces, abus d'autorité ou de pouvoir, aura recruté des hommes ou aura provoqué ou recueilli des engagements d'hommes au profit d'une armée ou d'une troupe étrangère.

Des dérogations à l'interdiction de recrutement par dons, rémunérations, promesses, peuvent être édictées par le Roi.".

Section III.

Dispositions transitoires.

Article 102.- (article 104 du projet).

§ ler. Ceux qui ont acquis une situation de milice sous la législation antérieure à la présente loi passent avec cette situation sous le régime de la présente loi.

§ 2. Les classes antérieures à celle de 1935 sont congédiées.

§ 3. Celui qui a obtenu le sursis exceptionnel ou exceptionnel spécial, alors qu'en raison de son âge il n'avait plus droit au sursis ordinaire, est dispensé de plein droit du service en temps de paix et suit, en ce qui concerne la durée des obligations militaires, le sort de sa classe d'âge.

§ 4. Celui qui a dépassé le nombre maximum d'ajournements prévu à l'article 13, § 2, n'est pas exempté de plein droit. Il doit être exempté ou désigné lors de son plus prochain examen d'aptitude au service.

§ 5. Toutes les dispositions de l'article 6 sont applicables à celui qui, au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, a été déclaré réfractaire ou remplit les conditions prévues par la législation antérieure à la présente loi pour être déclaré réfractaire.

§ 6. Celui qui a été placé en sursis d'appel, en vertu de l'arrêté-loi du 14 avril 1945 relatif aux obligations de service des miliciens travaillant dans la mine, est rattaché à la plus prochaine levée.

Article 103.- (article 105 du projet).

Le Roi ou les ministres qu'Il désigne sont autorisés à régulariser la situation exceptionnelle de certains miliciens nés avant le 1er janvier 1928, en leur faisant application des dispositions de la législation antérieure à la présente loi.

Article 104.- (article 106 du projet).

Celui qui, avant l'entrée en vigueur de la présente loi, a commis un délit prévu par la législation antérieure à la présente loi reste passible des peines et justiciable de la juridiction déterminées par cette législation.

Article 105.- (article 109 du projet).

Les dispositions de l'arrêté-loi du 16 septembre 1944 modifiant l'arrêté-loi du 31 août 1944 instituant un régime provisoire de la milice, du recrutement et des obligations de service dans les parties du territoire libérées de l'occupation ennemie, sont maintenues en vigueur jusqu'au 31 décembre 1951.

Section IV.

Dispositions finales.

Article 106.- (nouveau)

Sont abrogés :

1° les lois sur la milice, le recrutement et les obligations de service coordonnées par arrêté royal du 15 février 1937 et modifiées par la loi du 20 août 1947 et la loi du 21 août 1948;

2° les arrêtés-lois relatifs au régime provisoire de la milice, du recrutement et des obligations de service, coordonnés par l'arrêté-loi du 22 décembre 1942 et modifiés par l'arrêté-loi du 5 août 1943;

3° l'arrêté-loi du 31 août 1944 instituant un régime provisoire de la milice, du recrutement et des obligations de service, dans les parties du territoire libérées de l'occupation ennemie, modifié par l'arrêté-loi du 16 septembre 1944;

4° l'arrêté du Régent du 31 octobre 1944, relatif au régime provisoire de la milice, du recrutement et des obligations de service;

5° l'arrêté-loi du 14 avril 1945 relatif aux obligations de service des miliciens travaillant dans la mine ;

6° l'arrêté-loi du 25 juin 1946 remettant en vigueur le régime normal de la loi de milice, modifié par l'arrêté-loi du 27 février 1947 et la loi du 20 août 1947;

7° l'arrêté-loi du 27 février 1947 portant dispense du service actif pour les miliciens des cantons d'Eupen, de Malmédy et de Saint-Vith nés avant le 1er janvier 1928.

./...

Article 107.- (article 110 du projet).

Le Roi fixe la date d'entrée en vigueur de la présente loi, détermine les opérations en cours à ce moment qui restent régies par la législation antérieure à la présente loi et celles qui sont régies par les dispositions nouvelles. Il prend les mesures transitoires qui s'imposent à cet effet.

Donné à Bruxelles , le .

PAR LE REGENT :

Le Ministre de l'Intérieur,

Le Ministre de la Défense nationale,

L.308/2

Waren aanwezig: Etaient présents:

De Heren: F. LEPAGE, raadsheer van State, voorzitter
Messieurs: conseiller d'Etat, président

D. DECLEIRE, raadsheren van State
J. COYETTE, conseillers d'Etat

J. VAUTHIER, bijzitters van de afdeling wetgeving
P. ANSIAUX, assesseurs de la section de législation

J. CYPRES, adjunct-griffier, griffier
greffier adjoint, greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. DECLEIRE.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. DECLEIRE.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) J. CYPRES.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) F. LEPAGE.

uitgifte afgeleverd aan de H. Minister
expédition délivrée à M. le Ministre

van Binnenlandse Zaken.
de l'Intérieur.

De

Le

De Griffier van de Raad van State,

Le Greffier du Conseil d'Etat,

K. MEES.